แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวกรจงกล ต่วนเอี่ยม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
พฤษภาคม 2546

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

650.04
ก152ร
ร.3

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวกรจงกล ต่วนเอี่ยม

18 ก.ย. 2546

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
๑ พฤษภาคม 2546

ม 227118

กรจงกล ต่วนเอี่ยม. (2546). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน.* สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน โดยรวม และแยกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปร สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน จำนวน 205 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Significant Difference)

ผลการวิจัย พบว่า

1. แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อย

2. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสังคม นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านอาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสถาบัน และด้านอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

MOTIVATION OF STUDENTS AT CHETUPON COMMERCIAL COLLEGE TO FURTHER THEIR STUDIES AT THE DIPLOMA LEVEL

AN ABSTRACT

BY

MISS KORNJONGKON TUAN-IAM

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the Master of Education degree in Business Education

at Srinakharinwirot University

May 2003

Kornjongkon Tuan-Iam. (2003), *Motivation of Students at Chetupon Commercial College to Further their Studies at the Diploma Level.* Master project, M.Ed. (Business Education) Bangkok: Graduate School, Srinakarinwirot University. Advisor : Assist. Prof.Supee Limthai.

The purposes of this research were to study and compare the motivation of the students at Chetupon Commercial College to further their studies at the diploma level in five aspects: personal, institution, social, occupation and related person under the classification of major subject, grade point average, occupation of guardians and family income per month. The samples were 205 students. The questionnaire was constructed as a tool to collect data. The statistics were used for analyzing data: percentage, standard deviation, t-test, One-Way Analysis of Variance, and Least Significance Difference test.

The results revealed as follows:

1. The students had motivation towards their decision at the high level in overall and each aspect except the aspect of related person was at the low level.

2. There was no statistical significant difference for the motivation of the students with the different major subjects. For the aspect of social, there was statistical significant difference at level 0.01. For the aspect of occupation of guardian and the aspect of related person, there was statistical significant difference at level 0.05. For other aspects, there was no statistical significant difference.

3. There was no statistical significant difference in overall aspect for the motivation of students with different grade point average. For the aspect of institution and the occupation of guardian, there was statistical significant difference at level 0.01.

4. There was no statistical significant difference in overall and each aspect for the motivation of students with the different occupation of guardians.

5. There was statistical significant difference for the motivation of students with different family income per month at level 0.05. For the aspect of personal, there was statistical significant difference at level 0.01. For the aspect of related person, there was statistical significant difference at level 0.05.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

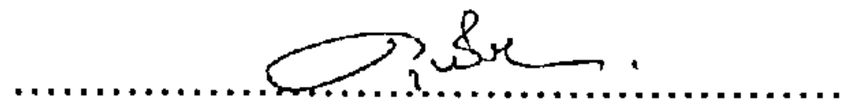

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ่มไทย)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

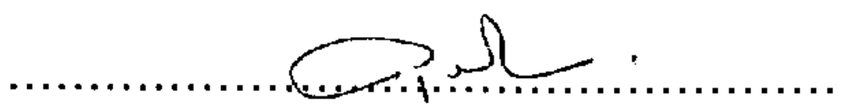

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ่มไทย)

คณะกรรมการสอบ

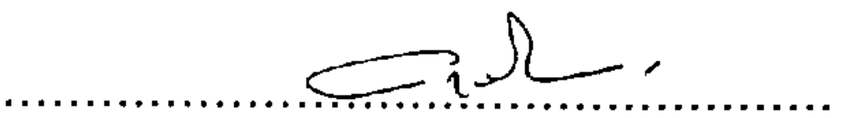 ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ่มไทย)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชำรงค์ อุดมไพจิตกุล)

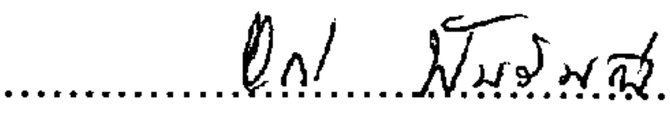 กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธ์มณี)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

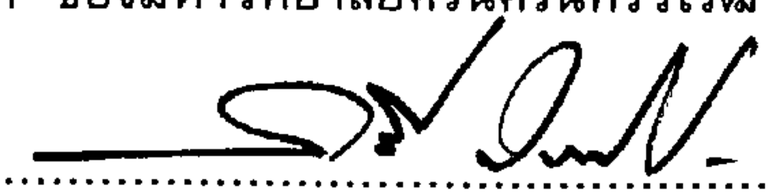 คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรกวิน)

วันที่ ๗ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีนั้น ด้วยความช่วยเหลือ ให้ข้อคิดเห็นตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และความกรุณาอย่างยิ่ง จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำพร้อมให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย ตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนเสร็จเรียบร้อยเป็นสารนิพนธ์สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ได้แก่ อาจารย์สิฎฐากร ชูทรัพย์ อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง และอาจารย์ณัฐยา ประดิษฐสุวรรณ ที่ได้กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย รองศาสตราจารย์ ดร.ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล และรองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธ์มณี ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ซึ่งทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านที่กรุณาประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย ให้การแนะนำสั่งสอน และให้ความรู้ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย รวมทั้งผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจให้งานสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณอาจารย์สมพร เลิศมังกรวง อาจารย์วิทยาลัยสารพัดช่างสี่พระยา อาจารย์สุรพล จิรวรเดช อาจารย์วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ที่ให้กำลังใจและคำแนะนำต่าง ๆ เป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดามารดา บูรพคณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน ชี้แนะแนวทางที่ดีและมีคุณค่าตลอดจนประสาทวิทยาการความรู้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

กรจงกล ต่วนเอี่ยม

สารบัญ

บทที่ หน้า

1 บทนำ

ภูมิหลัง..... 1

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า..... 2

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า..... 2

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า..... 3

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง..... 3

นิยามศัพท์เฉพาะ..... 5

กรอบแนวคิดในการวิจัย..... 6

สมมุติฐานของการวิจัย..... 7

2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน..... 8

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ..... 15

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแรงจูงใจ..... 20

แนวคิดและทฤษฎีแรงจูงใจ..... 24

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ..... 26

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 27

3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 30

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 30

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ..... 31

การจัดกระทำข้อมูล..... 32

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 32

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 36

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	56
	ความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า	56
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	58
	อภิปรายผล	60
	ข้อเสนอแนะ	63
บรรณานุกรม		65
ภาคผนวก		67
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์		81

บัญชีตาราง

ตาราง หน้า

1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน..... 37

2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน..... 38

3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านส่วนตัว โดยรวมและรายข้อ..... 39

4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านสถาบัน โดยรวมและรายข้อ..... 40

5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านสังคม โดยรวมและรายข้อ..... 41

6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านอาชีพ โดยรวมและรายข้อ..... 42

7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมและรายข้อ..... 43

8 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกสาขาวิชา..... 44

9 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..... 45

10 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยรวม และแยกเป็นรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..... 46

11 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านสถาบัน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..... 47

12 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านอาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..... 48

13 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง..... 49

14 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยรวม และแยกเป็นรายด้าน จำแนกอาชีพของผู้ปกครอง..... 50

15 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน..... 51

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

16 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยรวม และแยกเป็นรายด้าน จำแนกอาชีพของผู้ปกครอง..... 52

17 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านส่วนตัว จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน..... 53

18 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน..... 54

19 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน..... 55

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม เพราะการพัฒนาในด้านต่างๆ ดังกล่าวต้องอาศัยกำลังคนจะมีประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาเพราะการศึกษาเป็นกระบวนการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ รู้จักใช้เหตุผล มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวและสังคม (ชลทิตย์ เอี่ยมสำอางค์ และสุมาลี สังข์ศรี. 2528 : 23 ; อ้างอิงมาจาก Liveight. 1960 : 8)

ผู้ที่รับการศึกษาเกือบทุกคนต่างมุ่งศึกษาต่อเท่าที่ระดับสติปัญญา ความสามารถและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวจะอำนวยให้ แต่ในสภาพความเป็นจริงปรากฏว่าการศึกษา ที่รัฐบาลจัดให้แก่ประชาชนยังอยู่ในขอบเขตจำกัด ยังไม่สามารถจัดการศึกษาเพื่อสนองความต้องการของทุกคนได้อย่างทั่วถึง (เสน่ห์ จามริก. 2532 : 8 - 11) จึงทำให้เกิดการแข่งขันทางการศึกษาเพื่อยกระดับหรือเลื่อนฐานะทางสังคมให้สูงยิ่งขึ้น การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างมากต่อการประกอบอาชีพ

วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาพณิชยกรรม สาขาวิชาพณิชยการ จำนวน 5 กลุ่มวิชา คือ วิชาการบัญชี การตลาด การเลขานุการ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และธุรกิจโรงแรม ได้ผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่ตลาดแรงงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และประกอบอาชีพอิสระเป็นจำนวนมาก

ความต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อให้ได้มีโอกาสทำงานที่ดี มีรายได้สูงขึ้น หรืออาจจะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีต่อไปนั้น ส่วนหนึ่งมาจากความต้องการของผู้เรียน บางส่วนมาจากค่านิยมและความมุ่งหวังในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และบางส่วนมาจากการมีและหรือไม่มีงานทำ ซึ่งจากการพิจารณาการศึกษาที่ผ่านๆ มา ปรากฏการณ์อย่างหนึ่งคือการศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐาน ประการหนึ่งที่จะทำให้เป็นชีวิตที่สมบูรณ์ เช่นเดียวกับปัจจัย ด้านอาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่มที่ทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญ ทุกคนจึงต้องการใฝ่หา (พจน์ สะเพียรชัย. 226 : 8)

จากการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2545 ตามความต้องการและความถนัดของผู้เรียนพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามารับการศึกษาแต่ละคนย่อมมีเหตุผลแตกต่างกันในจุดมุ่งหมายของการเลือกสถาบันการศึกษาที่ศึกษาต่อโดยเฉพาะในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เนื่องจากมีวุฒิภาวะสูงพอเพียง มีประสบการณ์จากการเตรียมตัวศึกษาต่อตามความต้องการแห่งตนอย่างแท้จริง ขณะที่เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือได้พบเห็นตัวอย่างบุคคลในสังคมที่นักศึกษาเกี่ยวข้อง เช่น พบเห็นนักศึกษาที่เคยศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพนและสำเร็จการศึกษาแล้ว สามารถประกอบอาชีพได้ บางคนได้รับความสำเร็จจากการประกอบอาชีพอย่างงดงามเป็นที่ยอมรับของสังคม หรือสามารถผ่าน การสอบคัดเลือกจากสถาบันการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปเป็นตัวอย่างในด้านดีดังกล่าวมาแล้วย่อมส่งผลให้นักศึกษาเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน หรือเพื่อให้เป็นพื้นฐานเพื่อเข้ารับการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีตามสถาบันการศึกษา ในสาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อหรือโดยมีเหตุมาจากแรงจูงใจที่มีความแตกต่างกันของพื้นฐานทางครอบครัว เช่น ต้องการแสวงหาความรู้ เพื่อใช้ประกอบอาชีพ ต้องการมีความก้าวหน้า ในการ

ศึกษาแห่งตน เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม หรือเพื่อยกฐานะตนเองให้มีระดับสูงขึ้น ประกอบกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 ได้กำหนดนโยบายให้คนไทยทุกคนมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน เป็นการพัฒนาความรู้อย่างเต็มศักยภาพโดยมีความต่อเนื่องตลอดชีวิตเพื่อทำให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต โดยมีจุดมุ่งหมายให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนมุ่งเน้นคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา เพื่อให้คนในสังคมมีความสุขถ้วนหน้าสามารถพึ่งพาตนเองได้ อย่างมีภูมิคุ้มกันที่ดี

ด้วยสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน เพราะแรงจูงใจเป็นตัวชี้ที่สำคัญของการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษา และจากผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะนำไปเป็นข้อมูลการวางแผนการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมด้านการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นสอดคล้องกับนโยบายของกรมอาชีวศึกษาและตรงตามความต้องการของนักศึกษาที่เข้ารับการศึกษา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ใน 5 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน จำแนกตาม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ใช้เป็นข้อมูลในการให้คำปรึกษา และให้การแนะนำแก่นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการเลือกศึกษาต่อ ระดับประกาศนีบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

2. ใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแนวทางในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

3. ใช้เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนได้พิจารณาแนวทางในการเพิ่มแรงจูงใจของนักศึกษามากขึ้น อันจะเป็นผลให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ และสามารถออกไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตในการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 วิทยาลัยพณิชยการเชตุพนจาก 2 สาขาวิชา คือ การบัญชี 5 ห้อง การตลาด 4 ห้อง จำนวน 432 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง สุ่มอย่างง่ายจากจำนวนห้อง คือ การบัญชี 4 ห้อง จำนวน 181 คน การตลาด 4 ห้อง จำนวน 203 คน รวม 384 คน ทั้งนี้เป็นไปตามเกณฑ์การกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 205 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ สถานภาพของนักศึกษา ปวส. ชั้นปีที่ 1 จำแนกเป็น

2.1.1 สาขาวิชา ซึ่งแบ่งเป็น

2.1.1.1 การบัญชี

2.1.1.2 การตลาด

2.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.2.1 ต่ำ 1.00 - 1.99

2.1.2.2 ปานกลาง 2.00 - 2.99

2.1.2.3 สูง 3.00 - 4.00

2.1.3 อาชีพของผู้ปกครอง

2.1.3.1 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

2.1.3.2 พนักงานบริษัท

2.1.3.3 ธุรกิจส่วนตัว

2.1.3.4 เกษตรกร

2.1.4 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

2.1.4.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท

2.1.4.2 10,001 - 20,000 บาท

2.1.4.3 20,001 - 30,000 บาท

2.1.4.4 30,001 บาทขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

2.2.1 ด้านส่วนตัว

2.2.2 ด้านสถาบัน

2.2.3 ด้านสังคม

2.2.4 ด้านอาชีพ

2.2.5 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการศึกษาต่อ หมายถึง สิ่งที่เป็นเหตุชักนำหรือแนวโน้มให้เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

1.1 ด้านส่วนตัว หมายถึง แรงจูงใจของตัวนักศึกษาเกี่ยวกับความเหมาะสมในด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ความถนัด โดยเฉพาะความรู้เดิมของนักศึกษาที่มีส่วนทำให้เกิดความต้องการ และความสนใจ ในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจ ตลอดจนความต้องการ ฝึกทักษะงานอาชีพ ความต้องการยกระดับคุณวุฒิให้สูงขึ้นเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น และมีความรู้สึกภาคภูมิใจที่จะศึกษาจนสำเร็จ เพราะเป็นสถาบันการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาที่มีชื่อเสียง

1.2 ด้านสถาบัน หมายถึง แรงจูงใจของนักศึกษาเกี่ยวกับความมั่นใจในโอกาสที่จะได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อการยอมรับหรือรับรู้คุณค่าของสถาบันในด้านเกียรติยศและชื่อเสียง วิธีการหรือข้อปฏิบัติของสถาบันที่ใช้ในการสอบคัดเลือก ตลอดจนสภาพแวดล้อมและสถานที่ตั้งของสถาบันสะดวกต่อการมาเรียน คุณภาพการเรียนการสอน ความเป็นสถาบันของรัฐ ทำให้นักศึกษาเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันแห่งนี้

1.3 ด้านสังคม หมายถึง แรงจูงใจของนักศึกษาเกี่ยวกับความต้องการที่เป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมทางสังคม ค่านิยมที่บุคคลต้องการจะได้รับการยกย่องนับถือจากคนอื่น ๆ ว่าเป็น ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ความมีชื่อเสียงเพื่อเป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูล โดยคุณวุฒิที่ได้รับจากการศึกษา รวมทั้งการได้ยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม เมื่อสำเร็จการศึกษา มีโอกาสประกอบอาชีพทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนได้ในสภาพของสังคมปัจจุบันที่ต้องพบปะติดต่อกับบุคคลมากมาย

1.4 ด้านอาชีพ หมายถึง แรงจูงใจของนักศึกษาเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของงานที่ต้องการและอิทธิพลของงานอาชีพ เช่น ลักษณะของงานที่สามารถหางานทำได้ง่าย สร้างความก้าวหน้าในอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษามีโอกาสประกอบอาชีพส่วนตัวหรืออาชีพอิสระได้ มีโอกาสทำงานได้ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน มีรายได้สูงทัดเทียมกับอาชีพอื่น ๆ ต้องใช้เทคนิคต่าง ๆ และความสามารถเฉพาะ การมีกำหนดระยะเวลาการทำงานที่แน่นอน มีความมั่นคงในอาชีพ ความมีเกียรติยศชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

1.5 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง แรงจูงใจของนักศึกษาเกี่ยวกับผู้ชักนำ ให้คำแนะนำ ให้การสนับสนุน หรือมีอิทธิพลโน้มน้าว ให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ได้แก่ บิดามารดา ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ เพื่อน ผู้อุปการะทางการเงิน หรือความต้องการประกอบอาชีพตามแบบอย่าง บิดามารดา ความต้องการเป็นแบบอย่างแก่ญาติพี่น้อง เห็นความก้าวหน้าจากบุคคลที่จบจากวิทยาลัยแห่งนี้แล้ว เห็นความสำเร็จจากบุคคลใกล้ชิด ที่ประกอบอาชีพธุรกิจ

2. นักศึกษา หมายถึง ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง.(ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

3.1 ต่ำ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสม 1.00 - 1.99

3.2 ปานกลาง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 - 2.99

3.3 สูง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 - 4.00

4. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง การทำงานของบิดามารดา หรือผู้ให้การอุปการะนักศึกษาจำแนกเป็น 4 อาชีพ คือ

4.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ทำงานในส่วนราชการโดยเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำรวมถึงผู้ที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจ โดยเป็นพนักงานหรือเป็นลูกจ้างประจำรัฐวิสาหกิจ

4.2 พนักงานบริษัท หมายถึง ลูกจ้างรายวันหรือรายเดือน ในหน่วยงานเอกชนหรือบริษัทห้างร้าน

4.3 นักธุรกิจ หมายถึง ผู้ที่ประกอบกิจการค้าของตัวเองหรือประกอบอาชีพอิสระ

4.4 เกษตรกร หมายถึง ผู้ที่ใช้ที่ดินเพาะปลูกพืชต่างๆรวมทั้งการเลี้ยงสัตว์ การทำสวน การทำนา การปลูกพืชไร่ การทำฟาร์ม การเลี้ยงสัตว์

5. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ปกครองหามาได้ในแต่ละเดือน เพื่อใช้จ่ายในครอบครัว แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ

5.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท

5.2 10,001 - 20,000 บาท

5.3 20,001 - 30,000 บาท

5.4 30,001 บาทขึ้นไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน มีกรอบแนวคิด ดังนี้

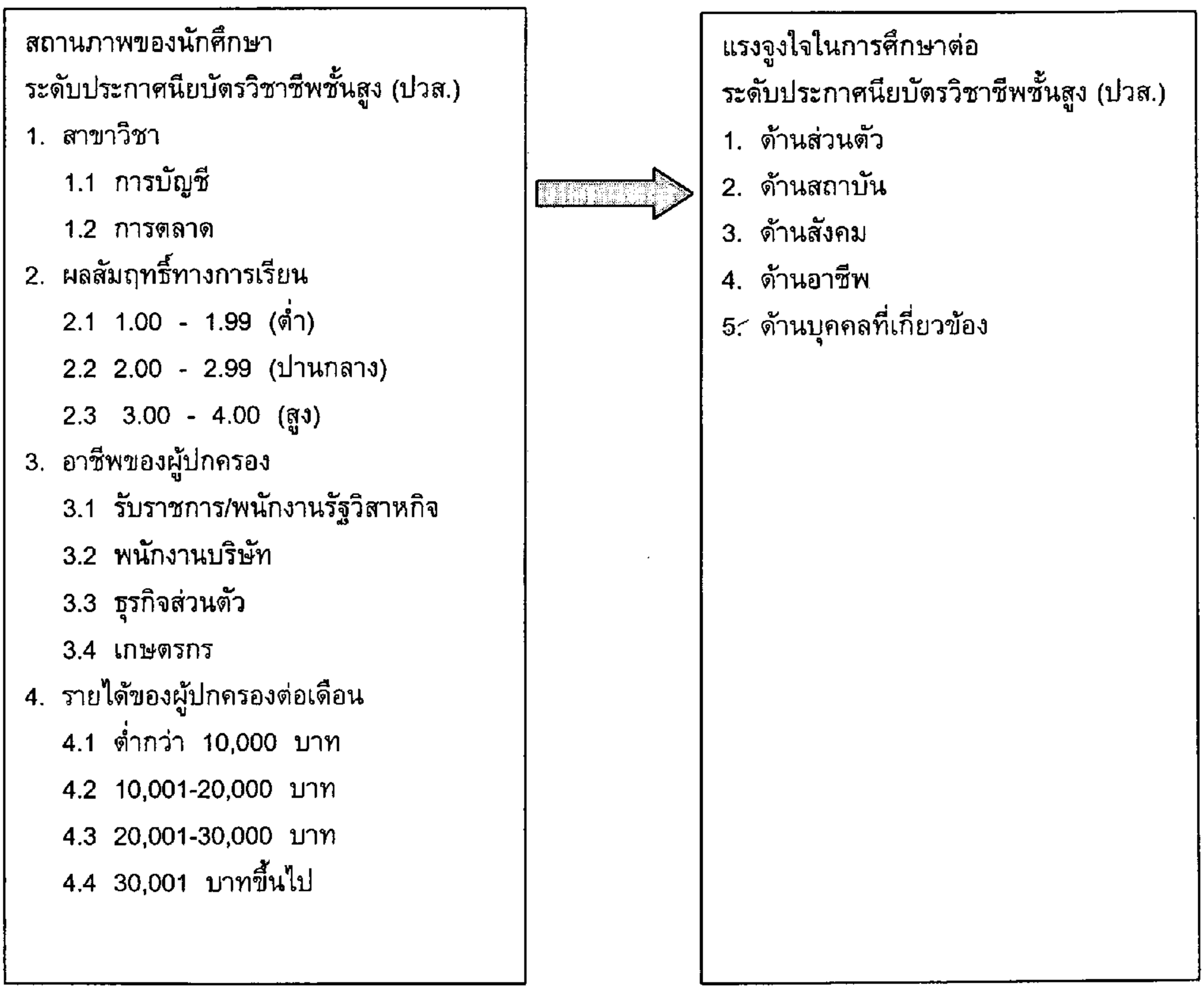

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

2. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ดังนี้

1. การศึกษาและประวัติวิทยาลัยพณิชยการเชตพน
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2540
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
    - 3.1 ความหมายของแรงจูงใจ
    - 3.2 ประเภทของแรงจูงใจ
    - 3.3 แนวคิดและทฤษฎีแรงจูงใจ
    - 3.4 แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน มีชื่อเดิมว่า โรงเรียนวัดพระเชตุพนตั้งตรงจิตรวิทยาลัย สังกัดกองโรงเรียนพาณิชย์และอุตสาหกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการตั้งขึ้นตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 6 กรกฎาคม 2500 เพื่อรับนักเรียนที่ไม่มีที่เรียน โดยกระทรวงศึกษาธิการได้เจรจาขอเช่าอาคารโรงเรียนตั้งตรงจิตรวิทยาลัย ซึ่งเป็นอาคารเรียน 2 ชั้น 2 แถว อยู่บริเวณสังฆารามวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม ท่าเตียน กรุงเทพมหานคร อัตราค่าเช่าปีละ 180,000 บาท

ปีแรกเปิดเรียนเพียงชั้นเดียว คือ ชั้นปีที่ 1 มีห้องเรียน ทั้งหมด 30 ห้อง ทำการสอน 2 รอบ สำหรับครูและอาจารย์ได้รับอนุมัติพิเศษให้จ้างด้วยเงิน ก.ศ.ส (เงินช่วยเหลือ การศึกษาและสาธารณสุข) มีอาจารย์ที่ทำการสอนประจำและอาจารย์พิเศษ รวมทั้งสิ้น 43 คน

วิชาที่เปิดสอน แบ่งเป็น 3 แผนก คือ

1. แผนกพณิชยการ
2. แผนกเลขานุการ
3. แผนกภาษาต่างประเทศ

การดำเนินงานครั้งแรกมี นายบัณฑิต บุณยาคม เป็นอาจารย์ใหญ่และเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2502 ม.ล.ปิ่น มาลากุล ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการสมัยนั้นมาตรวจเยี่ยมโรงเรียน ได้กรุณาบันทึกไว้ในสมุดหมายเหตุรายวันของโรงเรียน ดังนี้ "มาที่โรงเรียนนี้พร้อมด้วยท่านอธิบดีกรมอาชีวศึกษามีนักเรียนมากแต่สถานที่คับแคบอย่างไรก็ดีนับว่าโรงเรียนกำลังทำประโยชน์อย่างมาก ต่อไปมีทางขยับขยายไปที่อื่นที่กว้างก็ควรทำ"

ต่อมาจำนวนนักเรียนที่มาสมัครเรียนเพิ่มขึ้น จนโรงเรียนไม่สามารถรับได้ทั้งหมด คงรับได้เพียงปีละ 450 คน เนื่องจากสถานที่คับแคบไม่สามารถขยายอาคารออกไปได้เพราะตั้งอยู่ในเขตวัด ขาดโรงอาหารหอประชุม สนามกีฬาโรงเรียนไม่อาจจัดกิจกรรมที่อำนวยประโยชน์ให้แก่นักเรียนได้เต็มที่ ปี พ.ศ. 2508 ท่านอาจารย์ใหญ่ได้ขอใช้ที่ดินราชพัสดุบริเวณหลังบ้านมนังคศิลาเนื้อที่ 10 ไร่เศษ สำหรับจัดตั้งโรงเรียนพณิชยการ โดยจะย้ายโรงเรียนวัดพระเชตุพนตั้งตรงจิตรวิทยาลัย เดิมมาอยู่ ณ ที่ดินแปลงนี้ แต่กรมธนารักษ์ชี้แจงว่าที่ดินย่านนั้นเป็นบริเวณการค้ากระทรวงการคลัง ได้อนุมัติให้ปลูกสร้างอาคารพาณิชย์บนที่ราชพัสดุแปลงนี้แล้ว จึงไม่อาจมอบให้ได้

หลังจากนั้นกรมอาชีวศึกษาได้ขอใช้ที่ดินริมถนนประดิพันธ์ข้างโรงเรียนเรวดี เนื้อที่ 11 ไร่ 3 งาน 26 ตารางวา ไปยังประธานกรรมการดำเนินการตามคำสั่งให้ทรัพย์สิน ในกองมรดกจอมพลกฤษดิ์ ธนะรัชน์ตกเป็นของรัฐ แต่กระทรวงการคลังมีนโยบายที่จะใช้สถานที่นี้ก่อสร้างเป็นสถานที่ราชการจึงต้องระงับไป

ปี พ.ศ. 2509 กรมอาชีวศึกษามีโครงการย้ายโรงเรียนไปตั้งยังสถานที่แห่งใหม่ที่โรงเรียนการช่างอินทราชัย ประตูน้ำโดยมี นายปัญญา โชติคุณ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ และนายสุพจน์ สุขกมล อาจารย์เอก เป็นผู้ร่วมเสนอโครงการปรับปรุง และขยายโรงเรียนวัดพระเชตุพนตั้งตรงจิตรวิทยาลัยเป็นโรงเรียนพณิชยการแห่งใหม่ ณ โรงเรียนการช่างอินทราชัย แต่ปรากฏว่า ที่ดินบริเวณดังกล่าวคับแคบ เนื้อที่ไม่เหมาะสำหรับการจัดตั้งโรงเรียนพณิชยการ โครงการนี้จึงระงับไปอีก

ปี พ.ศ. 2510 อาคารเรียนของโรงเรียนทรดโทรม บางแห่งรั่วเวลาฝนตกเกรงว่าจะเป็นอันตรายต่อทรัพย์สินและชีวิตนักเรียนจึงได้รายงานขอซ่อมแซมไปยังกรมอาชีวศึกษา กองออกแบบและก่อสร้าง จึงได้ส่งสถาปนิกไปตรวจดูแล้วประมาณค่าซ่อมแซมเป็นเงิน 600,000 บาท แต่เมื่อกรมอาชีวศึกษามีนโยบายที่จะย้ายโรงเรียนไปตั้งที่อื่นจึงได้ระงับการซ่อมแซมไป

สำหรับเรื่องนี้โรงเรียนเคยได้รับความกรุณาจาก พระคุณเจ้าท่านเจ้าคุณ ธรรมเสนานี รองเจ้าอาวาสวัดพระเชตุพนฯ ผู้อุปการะโรงเรียนในขณะนั้นได้กรุณาเอาใจใส่ดูแล ซ่อมแซมอยู่เสมอแม้จนกระทั่งย้ายมาอยู่ ณ สถานที่แห่งใหม่นี้ท่านได้ติดตามให้ความอุปการะอยู่เสมอมาโดยเฉพาะสมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ 17 (สมเด็จป๋า) ขณะดำรงสมณศักดิ์ที่สมเด็จพระวันรัตน์ ก็ให้ความสนับสนุนเป็นพิเศษอย่างใกล้ชิดจนทราบกันทั่วไปว่าท่านได้ถือเป็นประเพณีที่จะให้การอบรมนักเรียนในพิธีวันไหว้ครูเป็นประจำทุกปี

ในปี พ.ศ. 2511 กรมอาชีวศึกษาได้เช่าที่ดินของ คุณลออ หลิมเซ่งไถ่ ซึ่งมอบให้กับกรมการศาสนาใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาที่ ถนนประชาอุทิศ แขวงราษฎร์บูรณะ เขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร แต่ในขณะนั้นยังมิได้ทำประโยชน์อันใด มีเนื้อที่ 5 ไร่เศษ ทางโรงเรียนโดย นายบัณฑิต บุณยาคม อาจารย์ใหญ่ในสมัยนั้น ได้ทำเรื่องราวร้องขอซื้อที่ดินเพิ่มเติมจาก นายแพทย์ทวี ตุมราศวิน จำนวน 3 ไร่ 1 งาน 8 ตารางวา ไปยังกรมอาชีวศึกษา โดยขอใช้เงินบำรุงการศึกษาของโรงเรียนราคา 450,000 บาท เพื่อให้ที่ดินทั้งสองแปลงเป็นสถานที่สำหรับการพิจารณาย้ายโรงเรียนวัดพระเชตุพนตั้งตรงจิตรวิทยาลัย มายังที่ดินแห่งใหม่ กรมอาชีวศึกษาได้ส่งเรื่องขออนุมัติไปยังสำนักงบประมาณ เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณา

ต่อมาเมื่อวันที่ 2 มกราคม 2511 นายบัณฑิต บุณยาคม ขอลาออกจากราชการซึ่งได้รับอนุมัติให้ลาออกจากราชการได้เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2511 กรมอาชีวศึกษาได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่คือ

นายปัญญา โชติคุณ รักษาการแทน จนถึงวันที่ 1 มีนาคม 2511 นายปัญญา โชติคุณ ได้ย้ายไปรับราชการที่วิทยาลัยพณิชยการพระนคร กรมอาชีวศึกษา จึงแต่งตั้งให้นายสุพจน์ สุขกมล อาจารย์เอกเป็นผู้รักษาการในตำแหน่งอาจารย์ใหญ่แทน และได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์ใหญ่ปีเดียวกัน ต่อมาสำนักงบประมาณอนุมัติให้โรงเรียนซื้อที่ดินดังกล่าว และกรมอาชีวศึกษาได้ตั้งงบประมาณสำหรับการก่อสร้างอาคารเรียนประจำปีงบประมาณ 2512 เป็นเงินทั้งสิ้น 4,750,000 บาท โดยมีอาคารเรียน 4 ชั้น 2 หลังพร้อมโรงอาหาร และห้องประชุม ถมที่ที่สร้างรั้วสร้างบ้านพักครู 4 หลัง บ้านพักภารโรง 5 หลัง มีบริษัทถาวรวิศวการ จำกัด เป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง

หลังจากนั้นโรงเรียนได้เสนอขอเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนพณิชยการเชตุพน ตามประกาศของกระทรวงศึกษา การลงวันที่ 16 กันยายน 2513 เรื่องให้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนวัดพระเชตุพนตั้งตรงจิตรวิทยาลัยเป็นโรงเรียนพณิชยการเชตุพน ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2513 เป็นต้นไป และให้คงอักษรย่อ พ.ต. ไว้ตามเดิม เพื่อให้ความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันต่อเนื่องกัน

วันที่ 6 ถึง 20 ตุลาคม 2513 โรงเรียนได้ย้ายวัสดุครุภัณฑ์และสิ่งของต่าง ๆ จากโรงเรียนเก่าโดยองค์การ ร.ส.พ. มายังโรงเรียนใหม่ และได้ทำบุญเพื่อเปิดอาคารใหม่เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2513

ปีงบประมาณ 2514 กรมอาชีวศึกษาได้ตั้งงบประมาณให้ทำการก่อสร้างอาคารเรียนหลังที่ 3 พร้อมทั้งต่อเติมโรงอาหาร รวมเป็นเงิน 2,200,000 บาท ถนนคอนกรีตภายในบริเวณโรงเรียนเป็นเงิน 200,000 บาท และบ้านพักอาจารย์ใหญ่ 80,000 บาท

นอกจากนี้โรงเรียนยังได้ขออนุมัติใช้เงินบำรุงการศึกษาปรับปรุงงานต่าง ๆ ในอันที่จะให้การดำเนินการศึกษาเป็นไปอย่างได้ผล และมีประสิทธิภาพที่สุด เพื่อให้เป็นโรงเรียนพณิชยการที่สมบูรณ์แบบมีมาตรฐานของการดำเนินงานที่ถูกต้องโดยการขอสร้างโรงสูบน้ำบาดาลและถังเก็บน้ำติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องปฏิบัติการภาษาอังกฤษ สร้างเสาธงและป้ายชื่อโรงเรียน ซื้อเครื่องพิมพ์ดีดและอุปกรณ์การสอน ห้องสมุดซึ่งถือว่าเป็นนโยบายสำคัญที่โรงเรียนให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสนับสนุนการจัดการให้ทันสมัยเพื่อจูงใจนักเรียนให้มากที่สุด

ปีการศึกษา 2516 โรงเรียนได้เปิดการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ขึ้นอีกระดับหนึ่ง โดยเปิดรับนักศึกษา 3 สาขาวิชา คือ

1. สาขาวิชาการบัญชี
2. สาขาวิชาการเลขานุการ
3. สาขาวิชาการตลาด

และได้รับการยกฐานะเป็นวิทยาลัย เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2516 ในปีการศึกษา 2519 วิทยาลัยได้ขออนุมัติเปิดการศึกษาพิเศษ ระดับประโยคครูมัธยม (ป.ม.) ขึ้นอีก ระดับหนึ่ง

ในปีงบประมาณ 2519 กรมอาชีวศึกษาได้ตั้งงบประมาณให้ทำการก่อสร้างอาคารเรียนหลังที่ 4 เป็นเงิน 3,000,000 บาท แต่การก่อสร้างอาคารเรียนนี้ใช้เงินเป็นจำนวน 3,218,000 บาท ซึ่งวิทยาลัยได้นำเงินบำรุงการศึกษาของวิทยาลัยเพิ่มเติม 218,000 บาท เพื่อให้อาคารเรียนหลังที่ 4 สำเร็จลุล่วงไปดังที่เห็นอยู่ในขณะนี้

ต่อมาทางราชการได้แต่งตั้ง นายสุพจน์ สุขกมล ผู้อำนวยวิทยาลัยไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองวิทยาลัยกรมอาชีวศึกษา ตั้งแต่วันที่ 2 ตุลาคม 2519 และแต่งตั้ง คุณหญิงชูศรี เมาลานนท์ รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย และได้รับการแต่งตั้งจากกรมอาชีวศึกษาให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยตั้งแต่วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2520

ปีงบประมาณ 2524 กรมอาชีวศึกษาได้รับงบประมาณให้วิทยาลัยจัดซื้อที่ดินเป็นจำนวนเงิน 1,338,000 บาท แต่ที่ดินที่จะซื้อขยายทางด้านหลังวิทยาลัยเนื้อที่ 5 ไร่ 2 งาน 51 ตารางวา และราคาที่เจ้าของที่ดินเสนอเป็นราคา 6,400,000 บาท วิทยาลัยจึงได้ดำเนินการขอใช้เงินบำรุงการศึกษาสมทบเป็นจำนวนเงิน 5,062,000 บาท และทางสำนักงานงบประมาณได้อนุมัติให้ดำเนินการโดยชำระเงินและโอนโฉนดที่ดินเป็นของวิทยาลัยเสร็จสิ้น เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2524

ปีการศึกษา 2524 กรมอาชีวศึกษาได้ปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 (ปวช.) อนุมัติให้วิทยาลัยฯ เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพณิชยการ โดยจัดให้นักเรียนเลือกกลุ่มการเรียน ตามความถนัดได้แก่ กลุ่มวิชาการบัญชี กลุ่มวิชาการเลขานุการ และกลุ่มวิชาการขาย

30 กันยายน 2527 คุณหญิงชูศรี เมาลานนท์ เกษียณอายุราชการ กรมอาชีวศึกษาได้แต่งตั้งนายสมยงค์ อาจจำนงค์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2527 และได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ 14 สิงหาคม 2528 เป็นต้นไป

ปีการศึกษา 2528 วิทยาลัยเปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพิ่มอีก 1 สาขา คือ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ปีการศึกษา 2529 ทำการก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์เป็นทั้งห้องเรียน ห้องประชุม และสนามกีฬาภายในอาคารเดียวกัน โดยได้รับเงินงบประมาณ 6,154,400 บาท และวิทยาลัยใช้เงินบำรุงการศึกษาร่วมสมทบอีก 10,840,000 บาท รวมเป็นค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างอาคาร 5 ทั้งสิ้น 16,994,400 บาท

ต่อมาปีงบประมาณ 2534 วิทยาลัยได้รับเงินงบประมาณสร้างอาคารเรียนและปฏิบัติการเพิ่มอีก 1 หลัง ความสูง 6 ชั้น จำนวน 8,400,000 บาท และวิทยาลัยใช้เงินบำรุงการศึกษาสมทบอีก 14,600,000 บาท รวมทั้งสิ้นเป็นเงินทั้งสิ้น 23,000,000 บาท อาคารนี้สร้างเสร็จและเปิดใช้เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2537

ปีการศึกษา 2535 กรมอาชีวศึกษาได้ร่วมมือกับกลุ่มโรงแรมรอยัลการ์เด้นเปิดหลักสูตรพิเศษต่อยอดจาก ระดับปวช. ระยะเวลาเรียน 1 ปี แผนกวิชาธุรกิจโรงแรม (หลักสูตรพิเศษ) โดยมีสัญญาร่วมกันระหว่างกรมอาชีวศึกษากับกลุ่มโรงแรมฯ 3 ปีการศึกษา นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ทั้งหมด 63 คน

ปีงบประมาณ 2537 วิทยาลัยได้รับงบประมาณสร้างบ้านพักภารโรงแบบแฟลต 16 หน่วย 1 หลัง จำนวนเงิน 3,893,000 บาท เพื่อให้นักการภารโรงของวิทยาลัยได้มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และเพื่อให้มีพื้นที่เหลือสำหรับก่อสร้างสิ่งอื่นต่อไป แฟลตหลังนี้ได้ก่อสร้างเสร็จปลายเดือนมกราคม 2539 ปีการศึกษา 2538 วิทยาลัยเปิดคณะวิชาเพิ่มอีก 1 คณะวิชาคือ คณะธุรกิจโรงแรม โดยเปิดสอนทั้ง ระดับปวช. และระดับ ปวส.

วันที่ 30 กันยายน 2538 นายสมยงค์ อาจจำนงค์ เกษียณอายุราชการ ต่อมากรมอาชีวศึกษาได้แต่งตั้งให้ นางณัฐศุภางค์ นพคุณ ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบางนา มาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน 2538 เป็นต้นมา

ปีการศึกษา 2538 วิทยาลัยฯ ได้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีก ขึ้นโดยร่วมกับสถานประกอบการ คือ บริษัท ซี.พี. เซ่เว่น อีเลฟเว่น และในปีการศึกษา 2542 ได้เพิ่มสถานประกอบการ คือ องค์การค้าครุสภา

ปีงบประมาณ 2539 วิทยาลัยฯ ได้รับงบประมาณต่อเนื่องถึงปีงบประมาณ 2541 จำนวน 16,800,000 บาท เพื่อสร้างโรงอาหาร – หอประชุม จำนวน 1 หลัง ขนาดพื้นที่ 2,800 ตารางเมตร ขณะนี้กำลังดำเนินการเริ่มก่อสร้างสัญญาเสร็จมกราคม 2541

ปีการศึกษา 2540 วิทยาลัยฯ ได้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เพิ่มขึ้นอีก 1 สาขาวิชา คือสาขาวิชาธุรกิจประกันภัย พร้อมกันนี้กรมอาชีวศึกษาอนุมัติให้ วิทยาลัยฯ เปิดทำการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ภาคสมทบ อีก 3 สาขาวิชา คือ

1. สาขาวิชาการบัญชี
2. สาขาวิชาการตลาด
3. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับ ปวส. ภาคสมทบ จะต้องสำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.มีงานทำแล้ว และประสงค์จะเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้น โดยจะทำการสอนวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ระหว่างเวลา 17.30 – 21.00 น. และวันเสาร์ระหว่างเวลา 13.00 – 21.00 น.

วันที่ 30 กันยายน 2542 นางณัฐศุภางค์ นพคุณ เกษียณอายุราชการ กรมอาชีวศึกษาได้แต่งตั้ง นางสุมาลี จุลเจิม ผู้อำนวยการวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ มาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ 18 พฤศจิกายน 2542

ปัจจุบันวิทยาลัยฯ มีข้าราชการครู 109 คน ผู้ชำนาญภาษาจีน 2 คน ข้าราชการพลเรือน 3 คน ครูพิเศษ 25 คน เจ้าหน้าที่ธุรการ 32 คน นักการคนงาน 27 คน นักเรียน นักศึกษา 4,600 คนทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ

ดังนั้นจึงมั่นใจได้ว่าวิทยาลัย ได้ดำเนินงานด้านการศึกษา ด้านบริหารธุรกิจและพาณิชยกรรม ให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ผลการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เกิดสัมฤทธิ์ผลเป็นไปตามความต้องการของ กระทรวงศึกษาธิการทุกประการ

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน
ตั้งแต่อดีต - ปัจจุบัน

นายบัณฑิต บุณยาคม
1 มิถนายน 2500 – 1 เมษายน 2511

นายสุพจน์ สุขกมล
1 เมษายน 2511 - 15 กุมภาพันธ์ 2520

ดุณหญิงชูศรี เมาลานนท์
16 กุมภาพันธ์ 2520 - 30 กันยายน 2527

นายสมยงค์ อาจจำนงค์
1 ตุลาคม 2527 - 30 กันยายน 2538

นางณัฐศุภางค์ นพคุณ
30 พฤศจิกายน 2538 - 30 กันยายน 2542

นางสุมาลี จุลเจิม
18 พฤศจิกายน 2542 - ปัจจุบัน

แผนภูมิบริหารวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

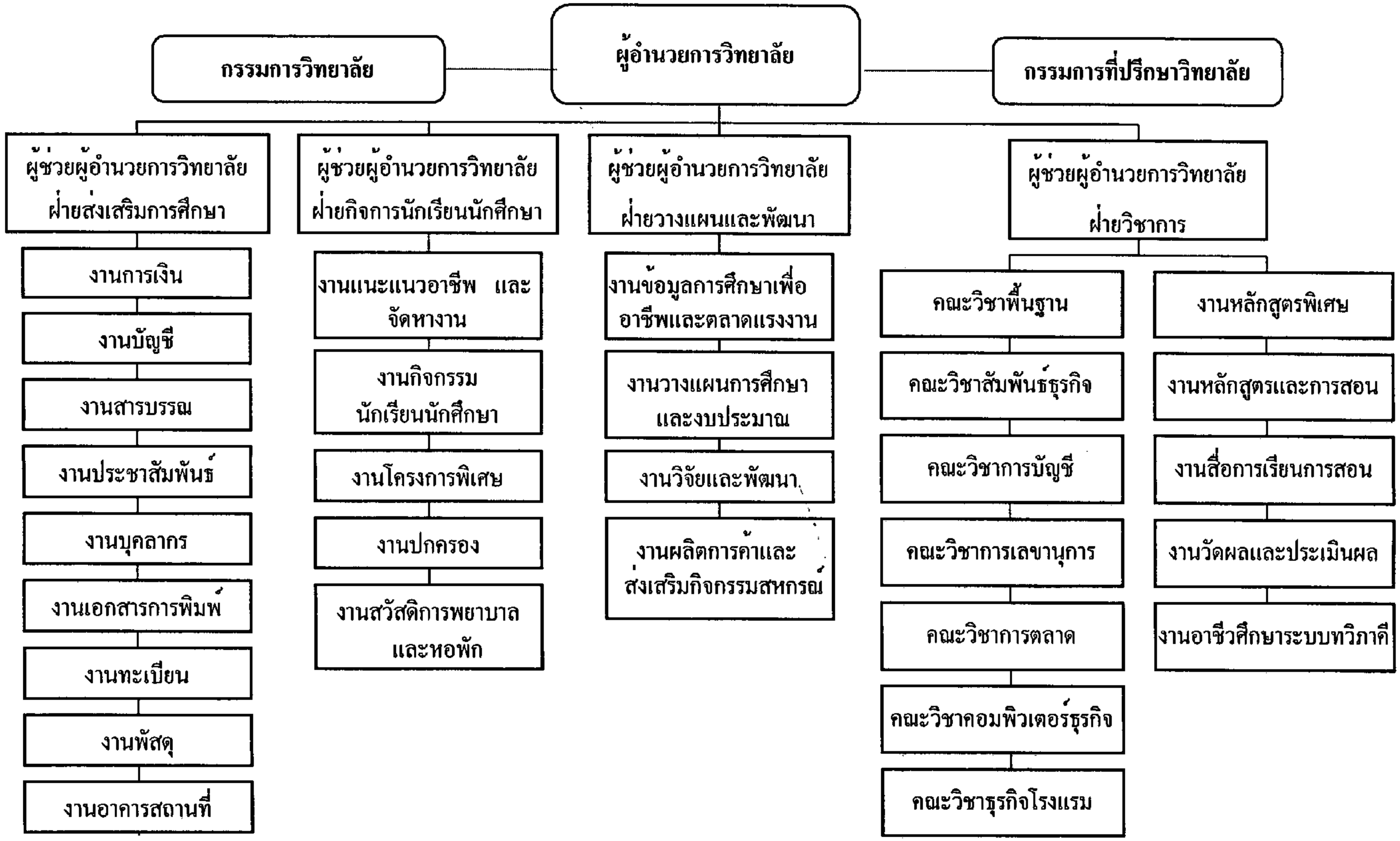

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพ ตามความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ

2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนตามความถนัด ความสามารถและความสนใจ สามารถถ่ายโอนผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระ

3. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษาจัดวิธีเรียนวิธีสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น

4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรและจัดการศึกษา เพื่อให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น

จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาการ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

2. เพื่อให้มีทักษะในงานอาชีพระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทาง สามารถนำไปประกอบอาชีพและพัฒนางานอาชีพ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจ และภาคภูมิใจในงานอาชีพ รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี

4. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจและแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเอง พัฒนางาน

5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษย์สัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม ขยัน ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพกาย ใจ สมบูรณ์แข็งแรง

6. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงามทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่น และประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม

7. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

1. การเรียนการสอน

การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนดและนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลร่วมกันได้ สามารถโอนผลการเรียนและขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้ด้วย

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตที่กำหนด

2.2 ในกรณีการเรียนระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 คาบ คาบละ 50 นาที

2.3 เวลาเรียนตามปกติ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า ในประเภทวิชาและสาขาที่กำหนด ประมาณ 2 ปี ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาอื่น ๆ จะใช้เวลาเรียนประมาณ 3 ปี ยกเว้นผู้ที่ได้เรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมาก่อนแล้ว หรือผู้ที่ขอโอนผลการเรียน

3. หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 80 หน่วยกิต และไม่เกิน 110 หน่วยกิตการคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ดังนี้

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 16 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผล ไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ 2 – 3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 32- 48 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผล ไม่น้อยกว่า 36 – 54 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 การฝึกงานหรือการทำโครงงาน หรือการทำโครงการวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสตร มีค่า 4 หน่วยกิต

3.4 การฝึกอาชีพในระบบทวิภาคี ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 72 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

4. โครงสร้าง

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา ดังนี้

4.1 หมวดวิชาพื้นฐาน

4.2 หมวดวิชาชีพ แบ่งเป็น

4.2.1 วิชาชีพพื้นฐาน

4.2.2 วิชาชีพเฉพาะ

4.2.3 วิชาชีพเลือก

4.2.4 ฝึกงาน/โครงงาน/โครงการวิชาชีพ

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

5. ฝึกงาน/โครงงาน/โครงการวิชาชีพ

5.1 ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านการฝึกงานในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ หรือสถานประกอบอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 350 ชั่วโมง ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา หรือทำโครงงานหรือโครงการวิชาชีพ กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต

5.2 สถานศึกษาจะจัดให้ผู้เรียนฝึกงานในช่วงระยะเวลาใดก็ได้ตามความเหมาะสม ตั้งแต่ประกาศผลสอบภาคเรียนที่ 2 ของผู้เรียนเป็นต้นไป ถ้าสถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนฝึกงานในภาคเรียนปกติ ให้เพิ่มเวลาเรียนต่อสัปดาห์ของรายวิชาเป็น 2 เท่าของภาคเรียนปกติ

5.3 ให้สถานศึกษาดำเนินการให้ผู้เรียนที่ประสงค์จะทำโครงงาน หรือโครงการวิชาชีพทำในภาคเรียนที่ 4

5.4 การตัดสินผลการเรียน และการให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

6. เกณฑ์การเข้าเรียน

พื้นความรู้

สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าหรือสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

ผู้เข้าเรียนที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด ต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานให้ครบตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

การเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในแต่ละสาขาวิชา

7. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ปีพ.ศ. 2540

8. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

8.1 สอบได้รายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

8.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้าง

8.3 ได้ค่าระดับคะแนนสะสมไม่ต่ำกว่า 1.00

8.4 สำหรับนักศึกษาระบบทวิภาคี ต้องสอบผ่านมาตรฐานฝีมือ

9. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

9.1 ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการเพิ่มเติม แก้ไข หรือยกเลิกสาขาวิชาประเภทวิชา หรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตร

9.2 ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกรายวิชา หรือคำอธิบายรายวิชา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

เมื่อมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตามข้อ 9.2 แล้วให้นำเสนอ กระทรวงศึกษาธิการทราบ

10. การพิจารณาอนุมัติการเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ

ให้กรมดันสังกัดพิจารณาจากความพร้อมของแต่ละสถานศึกษา ปัจจุบันกรมอาชีวศึกษาได้ใช้นโยบายเน้นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นตัวตั้งหรือยึดผู้เรียนสำคัญที่สุด หมายถึง การเรียนรู้ในสถานการณ์จริง สถานการณ์จริงของแต่ละคนไม่เหมือนกัน จึงต้องเอาผู้เรียนแต่ละคนเป็นตัวตั้ง ครูจัดให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ กิจกรรมและการทำงาน อันนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนครบทุกด้าน ทั้งทางกาย ทางจิตหรืออารมณ์ ทางสังคม และทางสติปัญญา ซึ่งรวมถึงพัฒนาการทางจิตวิญญาณด้วย ในการเรียนการสอนแบบเอาชีวิตเป็นตัวตั้งนี้ ควรจะเปลี่ยนบทบาทจากการท่องบ่นเนื้อหาวิชามาถ่ายทอดให้นักเรียนฟัง เป็นผู้ให้ความรักความสนใจในชีวิตของนักเรียนแต่ละคน จัดประสบการณ์การเรียนรู้อันหลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียน ร่วมเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนใน สถานการณ์จริง รู้ศักยภาพที่แตกต่างกันของนักเรียนแต่ละคนและส่งเสริมให้นักเรียนได้นำศักยภาพนั้นมาใช้ ข้อนี้นักเรียนอาจไม่รู้ตัวเองแต่ครูรู้ นักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมศักยภาพตามความถนัดของตนจะมีความสุขอย่างยิ่ง และรักครูอย่างยิ่ง นักเรียนแต่ละชั้นจะมีครูอันหลากหลาย เช่น พ่อ แม่ พี่น้อง เพื่อนบ้าน ผู้นำชุมชน ปราชญ์ ชาวบ้าน ศิลปิน ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ พระ ครู ในสถานการณ์จริงจะไม่โดดเดี่ยว แต่มีเพื่อนครูหลากหลายจำนวนมาก ครูจะมีความสนุกในการเรียนการสอนแบบนี้ และเก่งวันเก่งคืน รวมทั้งเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิดใหม่ ประสบอิสรภาพและมิตรภาพอันไพศาล เพราะการเรียนการสอนแบบนี้เป็นกระบวนการอันละเอียดของความเป็นมนุษย์ ซึ่งรวมเอาประชาธิปไตยและธรรมะเข้ามาในกระบวนการนี้ด้วย เพื่อนำไปสู่ความสุขและความสร้างสรรค์อย่างยิ่ง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจุดมุ่งหมาย และโครงสร้างหลักสูตร มีรายละเอียดดังนี้

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ แบ่งออกเป็น
จุดประสงค์ สาขาวิชาการบัญชี

1. เพื่อให้ทราบหลักการและเทคนิค ของการบันทึกที่มีระบบซับซ้อนยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านบัญชีในเชิงวิเคราะห์ วางแผนและจัดระบบ

บัญชีให้เหมาะสมกับประเภทของธุรกิจนั้น

3. เพื่อให้มีพื้นฐานของประสบการณ์ในงานอาชีพด้านการบัญชีอย่างมีคุณธรรม รอบคอบ ประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา แก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล และรับผิดชอบต่อหน้าที่

4. มีคุณธรรม ระเบียบวินัย มีความคิดสร้างสรรค์ ปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ มีความขยันหมั่นเพียร ซื่อสัตย์สุจริต ความสำนึกในจรรยาบรรณของนักบัญชีและหน้าที่รับผิดชอบต่อสังคม

จุดประสงค์ สาขาวิชาการตลาด

1. เพื่อให้ทราบถึงหลักการและเทคนิคในการบริหารการตลาด การขาย การส่งเสริมการขาย และยุทธวิธีการตลาด ซึ่งเป็นงานอาชีพเฉพาะสาขาโดยตรง

2. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่พนักงานการตลาด พนักงานขาย พนักงานจัดซื้อ พนักงานวิจัยและสถิติ ผู้ประกอบการธุรกิจได้อย่างมีคุณภาพ

3. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้วยหลักวิชาการที่มีการเตรียมงาน วางแผนงานอย่างรอบคอบ ประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา และรับผิดชอบต่อหน้าที่ พร้อมรับวิธีการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ แก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล อันจะช่วยให้การปฏิบัติงานอาชีพประสบผลสำเร็จด้วยดี

4. เพื่อให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความคิดสร้างสรรค์ ปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ มีความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต ความสำนึกในจรรยาบรรณ และหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motivators) คือปัจจัยที่ก่อให้เกิดแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างมีทิศทางเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายที่ต้องการซึ่งประกอบด้วย ความสำเร็จ การยอมรับนับถือลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความเจริญก้าวหน้าและความเจริญงอกงามในตนเองและในอาชีพ

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 227) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง การกระตุ้นหรือก่อให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยอาศัยสิ่งเร้าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แรงจูงใจประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. แรงจูงใจ (Motive) ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ทัศนคติ ลักษณะนิสัยสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในร่างกาย

2. สิ่งจูงใจ (Incentive) ได้แก่ สิ่งเร้าต่างๆที่อยู่ภายในร่างกายซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรม

มงคล ต่อประเสริฐ (2539 : 8) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นให้อินทรีย์กระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง อย่างมีจุดหมายปลายทาง ซึ่งอาจเกิดจากสิ่งเร้าภายใน หรือภายนอกก็ได้คือแรงดันที่ทำให้บุคคลกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งจนสำเร็จ

สำอางค์ งามวิชา (2539 : 94-95) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า บุคคลทุกคนมีความต้องการ (Need) มากมายหลายอย่าง บางอย่างก็เป็นความต้องการทางร่างกาย เช่น อาหาร น้ำ ความปลอดโปร่ง สบายกาย บางอย่างก็เป็นความต้องการทางจิตใจ เช่น การเป็นที่ยอมรับ ความเด่น มีหน้ามีตา การมีสิทธิ์มีเสียง หรือได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ความต้องการใดที่ยังอยู่ในระดับที่ไม่รุนแรง ก็ยังไม่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา แต่ถ้าเมื่อใดอยู่ในระดับที่รุนแรงแล้ว ก็จะกลายเป็นแรงจูงใจ

(Motive) ที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมได้ เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ความรู้สึกตึงเครียดของบุคคลก็จะผ่อนคลายลง

อารี พันธ์มณี (2542 : 179) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง ภาวะใดๆ ก็ตามที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2544 : 156) ได้ให้ความหมาย แรงจูงใจไว้ว่าหมายถึง สิ่งโน้มน้าวหรือสิ่งชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ

จรูญ โกมลบุณย์ (2528 : 27) ได้ให้ความหมายว่าแรงจูงใจ หมายถึง เป็นภาวะการที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นและชี้แนะแนวทางให้อินทรีย์มีการตอบสนองไปสู่เป้าหมายหรือเป็นเครื่องล่อใจซึ่งเป็นความเฉพาะอย่างที่ให้ความพึงพอใจแก่บุคคล

กิลฟอร์ด และเกรย์ (สมพงศ์ จิตจรัสอำพัน. 2540 ; อ้างอิงมาจาก Guil Ford. 1970) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งพยายามกระทำการให้อีกบุคคลหนึ่งหรือหลายๆ คนมีความเห็นคล้อยตามกับตน

กู๊ด (สมพงศ์ จิตจรัสอำพัน. 2540 ; อ้างอิงมาจาก Good. 1973 : 375) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง กระบวนการเร้า และสนับสนุนให้บุคคล กระทำกิจกรรมอย่างมีระบบ

ชูเลอร์ (ทองวรรณ ศิริวรรณ. 2543 ; อ้างอิงมาจาก Schuler. 1998 : 228) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง กระบวนการของพลังที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมในตัวบุคคล เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามความต้องการและคุณค่าของตัวบุคคลนั้น

โลเวล (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2544 : 156-157;อ้างอิงมาจาก Bernard B. Lovell 1980 : 109) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึงกระบวนการที่ชักนำ โน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายาม เพื่อสนองความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จได้

ซายเด็นเบอร์ก (ละมัยภรณ์ เพียงไทยสง. 2537 : 21 ; อ้างอิงจาก Scidenberg. 1976 : 51-55) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความต้องการภายในบุคคลทางด้านชีววิทยาซึ่งแสดงออกมาโดยทางพฤติกรรม เพื่อสนองความต้องการ เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานทางจิตวิทยาเพื่อให้มนุษย์มีความอยู่รอดได้เมื่อมนุษย์มีการเรียนรู้จากสังคม จะมีความต้องการในสิ่งอื่น ๆ เช่น ความต้องการเกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นต้น

บราวน์ (Brown. 1980 : 122 – 113) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงหรือ พลังที่ผลักดันกระตุ้นหรือเร้าความรู้สึกของบุคคลให้มีความสนใจ มีความเต็มใจในการปฏิบัติกิจกรรม เป็นสิ่งชี้ทิศทางของพฤติกรรมก่อให้เกิดพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายตามที่บุคคลนั้นคาดหมายเอาไว้

ประเภทของแรงจูงใจ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2519 : 18) ได้กล่าวถึงประเภทของแรงจูงใจไว้ 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการหรือแสดงพฤติกรรมบางอย่างตามความชอบของตัวเอง ตามความพอใจ

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอก มองเห็นจุดหมายปลายทางและนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไป

ถวิล เกื้อกูลวงศ์ (2528 : 94-114) แบ่งแรงจูงใจตามลักษณะต่างๆดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคง มักอยู่ในรูปของจิตสำนึกโดยจะเห็นได้จากการที่มนุษย์มีความต้องการความปลอดภัย ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้น เป็นสิ่งที่ได้พัฒนามาตั้งแต่เกิด โดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนที่มีจิตใจมั่นคงหรืออ่อนแอ

2. แรงจูงใจด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกันเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้นมิใช่เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับศรัทธาและเชื่อถือได้

3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากขึ้นในสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมในระดับชนชั้นกลาง ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคลอย่างหนึ่ง บุคคลบางคนจะมีความพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนหรือระดับชุมชน แต่บางคนก็อาจจะแสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับโลก

4. แรงจูงใจด้านอำนาจถือเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคล โดยแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว เช่น การที่บุคคลสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่งหน้าที่ได้นั้นแสดงว่า บุคคลนั้นเป็นผู้มีอำนาจตามตำแหน่งส่วนบุคคล ซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรม แสดงว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีอำนาจส่วนตัวแต่มีบุคคลบางคนสามารถเป็นเจ้าของอำนาจทั้งสองประเภทได้ คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว

5. แรงจูงใจในด้านความสามารถ หมายถึง การควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้ เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ด้านความคาดหวัง บุคคลจะมีความสามารถหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จอยู่เหนือความล้มเหลวแล้ว ความรู้สึกด้านความสามารถมีแนวโน้มสูง ทำให้บุคคลมองโลกในแง่บวก และมองสถานการณ์ต่างๆ ว่าเป็นสิ่งท้าทาย น่าสนใจ และสามารถที่จะเอาชนะได้ แต่ถ้าความล้มเหลวอยู่เหนือความสำเร็จแล้วจะทำให้บุคคลมองโลกในแง่ลบ และบุคคลที่มีความรู้สึกต่ำ จะไม่มีเหตุจูงใจที่จะแสวงหาการท้าทายใหม่ๆ หรือทำการเสี่ยง บุคคลเหล่านี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่าที่จะพยายามควบคุม และบังคับสิ่งแวดล้อม

6. แรงจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่นๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จ คือ มีความพอใจในความสำเร็จส่วนตัวมากกว่ารางวัลของความสำเร็จ ความสำเร็จที่ได้รับมีค่ามากกว่าเงินทองและคำยกย่องสรรเสริญ บุคคลประเภทนี้จะมีความก้าวหน้าในการงาน และจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ

7. แรงจูงใจด้านตัวเงิน เงินเป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อน และสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณลักษณะที่เด่นและสำคัญที่สุดของเงินคือ เป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยน สิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรง แต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญ แต่เป็นตัวแทนของความต้องการใดๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

นิภา (ทองไทย) แก้วศรีงาม (2527 : 118 – 120) กล่าวว่า การแบ่งประเภทของแรงจูงใจนั้นแบ่งโดยพิจารณาเกณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงลักษณะและประเภทของแรงจูงใจ ดังนี้

1. พิจารณาจากขอบเขตของแรงจูงใจ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท

1.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motives) แรงจูงใจในประเภทนี้ หมายถึง ภาวะของบุคคลที่มีความต้องการที่จะทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยจิตใจของตนเอง (ไม่ต้องมีสิ่งเร้าภายนอกมาล่อ) เช่น ความต้องการภายใน ความสนใจพิเศษ ความตั้งใจ ฯลฯ

1.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motives) แรงจูงใจประเภทนี้ หมายถึง ภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มองเห็นจุดหมาย เพื่อนำไปสู่การแสดงพฤติกรรม เช่นเป้าหมายหรือการคาดของบุคคล และเครื่องล่อต่าง ๆ ทั้งที่เป็นรางวัล การลงโทษ รวมถึงการสร้างสถานการณ์ล่อให้เกิดการแข่งขันและการร่วมมือกัน

2. พิจารณาแบ่งจากความต้องการ แบ่งแรงจูงใจได้เป็น 3 ประเภท คือ

2.1 แรงจูงใจที่จะมีชีวิตอยู่ (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทาง

ห ๒๕๗ ๑๑๘ ร.๓

เสรีระตามธรรมชาติ เช่น ความต้องการอาหาร การพักผ่อน การหลีกหนีจากอันตราย หรือโรคภัยไข้เจ็บ และความอยากรู้อยากเห็นของบุคคล

2.2 แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการของบุคคลในอันที่ต้องการเกี่ยวกับบุคคลอื่นในสังคม ต้องการเป็นที่ยอมรับ เป็นที่รักของผู้อื่น และต้องการที่จะรักบุคคลอื่นมีความต้องการเป็นผู้นำ เป็นผู้ตาม และรวมถึงความต้องการทางเพศด้วย

2.3 แรงจูงใจความสัมพันธ์ส่วนตัว (Ego-intergration Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการขั้นสูงสุดของบุคคล ซึ่งเป็นความต้องการประจักษ์ตน ต้องการกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและตามความสามารถของตนเอง พฤติกรรมที่แสดงออกจะเป็นไปในทิศทางที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายของชีวิต

3. พิจารณาแม่งจากระดับความต้องการแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

3.1 แรงจูงใจทางสรีระ (Physiological Motives) เป็นแรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการทางด้านสรีระทั้งหมด ได้แก่ ความต้องการน้ำ อาหาร อากาศ ความปลอดภัยทางร่างกาย และความต้องการทางเพศ

3.2 แรงจูงใจทางจิตใจ (Psychological Motives) เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญต่อชีวิตน้อยกว่าประเภทแรก แต่แรงจูงใจชนิดนี้จะมีผลทางด้านจิตใจก่อให้เกิดสุขภาพจิตที่ดี ได้แก่ ความต้องการด้านความรัก ความใกล้ชิด ความอยากรู้อยากเห็น ความต้องการศึกษาค้นคว้า ต้องการเป็นที่ยอมรับจากสังคม ฯลฯ

4. พิจารณาแบ่งตามแรงขับ แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

4.1 แรงจูงใจเพื่อการแสวงหาอาหาร (Vegetative Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการที่บุคคลมีแรงขับในการแสวงหาอาหาร หรือแร่ธาตุต่าง ๆ ที่ร่างกายต้องการ เพื่อที่จะคงดำรงไว้ซึ่งการมีชีวิตอยู่

4.2 แรงจูงใจฉุกเฉิน (Emergency Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากแรงขับที่มีผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งอย่างฉับพลันในขณะที่มีเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือแสดงพฤติกรรมตอบทันทีต่อสิ่งเร้าที่มาเร้าอย่างปัจจุบันทันด่วน

4.3 แรงจูงใจเพื่อการศึกษา (Educational Motives) เป็นแรงจูงใจซึ่งเกิดจากแรงขับที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมการศึกษาค้นคว้า อยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง เป็นแรงจูงใจที่บุคคลแสวงหาวิชาความรู้โดยไม่ต้องมีคนมาบังคับ

4.4 แรงจูงใจเพื่อการสืบพันธ์ (Reproductive Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากแรงขับที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมทางเพศขึ้น

มอร์แกน และคิง (ชัยวัฒน์ ยืนยาว. 2539 : 15 ; อ้างมาจาก Morgan and King.1966 : 281) ได้แบ่งแรงจูงใจเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความต้องการผูกพันธ์กับผู้อื่น (Affiliation Needs) เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมจำเป็นต้องอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งความผูกพันนั้นต้องทำให้เกิดความพึงพอใจ และสบายใจ ในการที่จะอยู่ร่วมกันหรือทำงานเกี่ยวข้องกัน เพื่อสนองตอบความต้องการต่าง ๆ

2. ความต้องการฐานะ (Status Needs) ในชุมชนที่อาศัยอยู่ด้วยกันเป็นจำนวนมาก การแบ่งแยกระดับชั้นจะเกิดขึ้นเสมอ คนส่วนมากจึงพยายามจะสร้างฐานะของตนเองให้ทัดเทียมหรือให้ดีกว่าคนอื่นๆ ในสังคมเดียวกัน ซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น อยากได้ตำแหน่ง (Rank) อยากได้เกียรติยศและอำนาจ (Prestige and Power) เป็นต้น

กันตยา เพิ่มผล (2541 : 58) ได้แบ่งแรงจูงใจทางด้านจิตวิทยาออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Affiliative Motivation) คือความต้องการของบุคคลที่จะมีความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นๆ เพื่อนร่วมงาน คำนึงถึงการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานและรักษาหน้าที่ซึ่งกันและกัน มากกว่าการคำนึงถึงการทำงานโดยตรง บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์นี้ จะประสบความสำเร็จในการทำงานได้ก็ต้องได้รับการสนับสนุนจากพวกพ้อง

2. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motivation) บุคคลที่มีแรงจูงใจประเภทนี้จะใช้อำนาจเผด็จการต่อผู้อื่นมีความต้องการอย่างรุนแรงที่จะมีอำนาจเหนือและต้องการใช้อำนาจในการควบคุม

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) บุคคลที่มีแรงจูงใจประเภทนี้จะเป็นคนมีเหตุผล มีภาวะในการเสี่ยงในระดับที่เป็นไปได้ รู้จักใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบและทำงานเพื่อผลงานที่แท้จริง

สมพงษ์ เกษมสิน (2523 : 320-321) ได้แบ่งประเภทของสิ่งจูงใจออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ สิ่งจูงใจที่เป็นตัวเงินและสิ่งจูงใจที่ไม่ใช่ตัวเงิน

1. สิ่งจูงใจที่เป็นตัวเงิน (Financial Incentive) สิ่งจูงใจประเภทนี้มีผลโดยตรงต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ชนิดคือ

1.1 สิ่งจูงใจที่เป็นตัวเงิน (Direct Incentive) เป็นสิ่งจูงใจที่มีผลโดยตรงต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรภายในองค์กร ซึ่งการจูงใจด้วยวิธีการนี้มักยึดหลักการงานดีเงินดี

1.2 สิ่งจูงใจทางอ้อม (Indercet Incentive) เป็นสิ่งจูงใจที่มีผลในทางสนับสนุนหรือส่งเสริมให้พนักงานและเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานปฏิบัติงานได้ดีขึ้นมีกำลังใจรักงานที่ทำมากขึ้น

2. สิ่งจูงใจที่ไม่ใช่ตัวเงิน (Non-Financial Incentive) สิ่งจูงใจประเภทนี้ส่วนมากมักเป็นสิ่งที่มีผลต่อความต้องการทางจิตใจของบุคคลในองค์กร เช่น การได้รับการยกย่องชมเชย การยอมรับจากบุคคลและโอกาสก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน

เชอร์รีพ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2544 : 157 ; อ้างอิงมาจาก M.Sherif. 1956) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. แรงจูงใจด้านร่างกาย (Physical Motivation) เป็นความต้องการทางด้านร่างกายเกี่ยวกับอาหาร น้ำ การพักผ่อน การได้รับความคุ้มครอง ความปลอดภัย การได้รับความเพลิดเพลิน การลดความเคร่งเครียด แรงจูงใจทางด้านนี้จะมีสูงมากในวัยเด็กตอนต้น และวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย

2. แรงจูงใจด้านสังคม (Social Motivation) เป็นความต้องการที่มีผลมาจาก ด้านชีววิทยาของมนุษย์ ในความต้องการอยู่ร่วมกันกับครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน เป็นความต้องการส่วนบุคคลที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม

ฮิลการ์ด (Hilgrsad. 1962 : 321-322) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อการอยู่รอด (The Survival Motivation) หมายถึง ความต้องการทางกาย (Physiological Needs) ซึ่งเป็นสิ่งที่ขาดเสียไม่ได้ เช่น ความต้องการอาหาร ความต้องการน้ำ ความต้องการอุณหภูมิพอเหมาะ ความต้องการพักผ่อน และความต้องการทำกิจกรรม

2. แรงจูงใจทางสังคม (The Social Motive) หมายถึง แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการทางสังคม (Social Needs) ของมนุษย์อันเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ได้แก่ ความต้องการความรัก (Need for Affection) ความต้องการตำแหน่งในสังคม (Need for Social Status) ความต้องการทางเพศ (Sexual Needs) ความต้องการเหล่านี้กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ ให้คนเรากระทำพฤติกรรมทางสังคม (Social Behavior)

3. แรงจูงใจในการอวดตน (Ego – Integrative Motives) หมายถึง แรงจูงใจอันเกิดจากความสำเร็จ (Need for Success Fullness) ความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ ความต้องการมีชื่อ

เสียงเกียรติยศ ความต้องการในการสร้างและประดิษฐ์เพื่อให้เกิดความรู้สึกนับถือตนเอง (Self Respect) ซึ่งจะเป็นทางให้บุคคลสามารถหลีกเลี่ยงจากการที่ปมด้อย (Inferiority Complex) และความรู้สึกว่าตนไม่มีค่า (Self-Depreciation) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าตนจะได้มีความรู้สึกว่าตนมีความสามารถ (Sense of Attainment) ส่วนแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ (Satisfying Philosophires of Life) นั้นก็เพื่อบุคคลจะได้เป็นที่น่านิยมยกย่องของคนอื่นในสังคมด้วย

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าแรงจูงใจสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ซึ่งแรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลนั้นๆ และมักจะมีคุณค่าสูงกว่าแรงจูงใจภายนอก แต่แรงจูงใจภายในอาจปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับบุคคลได้ยาก ส่วนแรงจูงใจภายนอกเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากภายนอกตัวบุคคล โดยได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม หรือสิ่งเร้าภายนอก ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่สร้างให้เกิดขึ้นได้ง่ายกว่าแรงจูงใจภายใน ดังนั้นในการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นควรสร้างแรงจูงใจภายนอกให้เกิดขึ้นเสียก่อน

แนวคิดและทฤษฎีแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจในการทำงานของเฮร์ซเบิร์ก (Herzberg Dual Factor Theory) เฟรเดอริค เฮอร์ซเบิร์ก (Herzberg. 1959 : 60-63) เจ้าของทฤษฎี Two factors Theory ได้เสนอทฤษฎีการจูงใจซึ่งเกิดจากความเชื่อที่ว่าเงินไม่ใช่ปัจจัยที่สำคัญเพียงปัจจัยเดียวที่เป็นตัวกระตุ้นให้อยากจะทำงาน เขาได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่องานของวิศวกรและนักบัญชี จำนวน 200 คน จากโรงงานอุตสาหกรรมในเมืองพิทสเบิร์ก มลรัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา เพื่อศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกเป็นทุกข์ในการทำงาน ซึ่งเขาเชื่อว่าความรู้สึกที่เกิดขึ้นน่าจะเกิดจากองค์ประกอบที่แตกต่างกันและเขาได้แบ่งองค์ประกอบเหล่านั้นออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1. ปัจจัยค้ำจุน เป็นสิ่งที่สร้างความไม่พอใจในงานที่ทำ ปัจจัยเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งจูงใจที่จะช่วยเพิ่มผลผลิตหรือขีดความสามารถในการทำงานของคนงาน แต่เป็นปัจจัยที่เป็นตัวประกอบที่ป้องกันการสูญเสีย ในการปฏิบัติงานของคนงาน ปัจจัยค้ำจุนไม่ได้เป็นสิ่งจูงใจคนภายในองค์การ แต่หากขาดปัจจัยเหล่านี้ก็จะก่อให้เกิดความไม่พอใจ ปัจจัยค้ำจุน ได้แก่นโยบายขององค์การและการบริหาร การบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชากับผู้บังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน เงินเดือน ความมั่นคงในงานที่ทำสภาพแวดล้อมในการทำงาน ความสัมพันธ์กับผู้อื่น ชีวิตส่วนตัว

2. ปัจจัยจูงใจ เป็นปัจจัยที่สร้างความพึงพอใจหรือเป็นปัจจัยกระตุ้นให้คนทำงานปัจจัยนี้จะเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานโดยตรง ปัจจัยจูงใจจะเป็นตัวส่งเสริมให้คนเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานให้สูงขึ้น หากขาดปัจจัยเหล่านี้ก็จะทำให้เกิดความไม่พอใจขึ้นได้ปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่ ความสำเร็จในงานที่ทำ การได้รับการยกย่องชมเชย ความก้าวหน้า ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ

ทฤษฎีแรงจูงใจของแมคดิลแลนด์และแอทคินสัน (โยธิน ศันสนยุทธ. 2531 : 140) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการปฏิบัติงานไว้ 3 ประการคือ

1. ความต้องการความสำเร็จ เพื่อให้งานนั้นประสบผลสำเร็จมีประสิทธิภาพตามความมุ่งหมาย

2. ความต้องการความรัก ความเป็นพวกพ้อง เป็นความปรารถนาเพื่อความเป็นมิตรและรักษาสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น

3. ความการมีอำนาจบารมี เป็นความต้องการที่จะมีอำนาจในการบังคับบัญชาและมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น

ทฤษฎีการจูงใจความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's General Theory of Human Motivation) มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 35-46) เป็นนักจิตวิทยาที่ได้นำเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการและแรงจูงใจของมนุษย์ โดยมีแนวคิดว่า การจูงใจ
ของคนเป็นไปตามลำดับขั้นอย่างเป็นระบบ เรียกว่า " Hierachy of Needs" ซึ่งแบ่งความต้องการของคนออกเป็น 5 ขั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งความต้องการดังกล่าวถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตอยู่ซึ่งได้แก่ ความต้องการด้านปัจจัยสี่ ดังนั้นเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ได้ของมนุษย์จึงมีความจำเป็นที่จะต้องไฝ่หาสิ่งเหล่านี้มาสนองความต้องการของตนเอง อยู่ตลอดเวลา หากมนุษย์ขาดสิ่งเหล่านี้ไป การตอบสนองให้กับความต้องการของร่างกายจะเป็นสิ่งที่ใช้จูงใจมนุษย์ได้

2. ความต้องการด้านความปลอดภัย (Safety Needs) จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ต้องการความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เช่น ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงในหน้าที่การงาน ความเป็นอิสระจากความกลัว เป็นอิสระจากการถูกบังคับ ขู่เข็ญจากผู้อื่น ซึ่งเป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการประเภทนี้จะเริ่มขึ้นตั้งแต่วัยทารกจนกระทั่งวัยชรา

3. ความต้องการความรักเป็นส่วนหนึ่งทางสังคม (Social or Belonging Needs) เมื่อความต้องการในชั้นที่ 1 และ 2 ได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการให้เป็นที่รักของผู้อื่น มีความต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น ต้องการที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์การต่าง ๆและต้องการให้ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

4. ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นในสังคม (Esteem of Status Needs) เป็นความต้องการที่จะมีความมั่นใจในตนเองในด้านความสามารถ ต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่าเป็นที่ยอมรับยกย่องจากผู้อื่น รวมถึงความต้องการฐานะเด่นในสังคมเป็นที่สรรเสริญนับหน้าถือตาของบุคคลทั่วไปในสังคม

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเอง (Self-Actualisation or Self Realization Needs) ได้เต็มที่ตามศักยภาพของตน เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเอง รู้สภาพที่แท้จริงของตนเองกล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินชีวิตของตนเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถทำได้ เป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบ ตลอดเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งจะเป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากที่ความต้องการทั้ง 4 ขั้นได้รับการตอบสนองแล้ว

ทฤษฎีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของโรเจอร์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ 2544 : 14-48 อ้างอิงมาจาก Roger. 1979 Adult Learning. P.13-20) ได้กล่าวถึงเหตุผลที่นักศึกษาผู้ใหญ่มาเรียน ดังนี้

1. แรงจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) จากการศึกษาพบว่า เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญในการทำให้ผู้ใหญ่แสวงหาความรู้ โดยการเข้าศึกษาต่ออีกครั้งในกลุ่มผู้ใหญ่วัยต้น ซึ่งเหตุผลหนึ่งก็เพราะจะช่วยส่งเสริมโอกาสก้าวหน้าในอาชีพการงานที่ดำเนินการอยู่แล้วจากการสำรวจข้อมูลของสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติในประเทศอังกฤษ (NIAE : National Institude of Adult Education) ปรากฏว่าประมาณเกือบร้อยละ 10 ของนักศึกษาให้ข้อมูลว่าการเข้ามาเรียนด้วยความมุ่งหวังเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการงานและอาชีพนั่นเอง

2. แรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเอง (Self-Development) เป็นการสนองความต้องการส่วนบุคคลของผู้ใหญ่ โดยเฉพาะในด้านความรู้ทั่วไป หรืออาจเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่องานอดิเรก (Creative Hobby) จากข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจในประเทศอังกฤษ ซึ่งจัดทำโดย NIAE ปรากฏว่านักศึกษาผู้ใหญ่

มากกว่าร้อยละ 40 บอกเหตุผลในการเรียนว่าเพราะต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ตามความสนใจมากขึ้น ซึ่งพบว่าผู้เรียนที่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจประเภทนี้จะเป็นหญิงมากกว่าชาย

3. แรงจูงใจด้านสังคม (Social Motive) กิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ได้รับความสนใจจากผู้เรียนค่อนข้างมาก ด้วยเหตุผลทางด้านสังคม นักศึกษาเข้ามาเรียนเพื่อที่จะได้มีโอกาสพบเพื่อนใหม่ รู้จักกับครูผู้สอน ตลอดจนบรรยากาศที่แปลกไปจากชีวิตประจำวันและในขณะเดียวกันก็มีแรงจูงใจในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทางสมองและสติปัญญา (Intellectual Motives) แทรกอยู่ด้วย จากการสำรวจของสถาบัน NIAE พบว่าเหตุผลนี้มีจำนวนถึงร้อยละ 10 ของนักศึกษาผู้ใหญ่

4. แรงจูงใจด้านอื่นๆ (Other Motives) สำหรับเหตุผลอื่นๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ (Second Change) สำหรับผู้ใหญ่ที่พลาดโอกาสในการเรียนจากระบบโรงเรียนระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา บางคนอาจเข้ามาด้วยเหตุผลเกี่ยวกับเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่จัดให้มีขึ้นในสถาบันแห่งนั้น ทำให้เขาได้มีโอกาสเรียนรู้สิ่งใหม่ๆโดยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น การเรียนวิชาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ การใช้เครื่องมือด้านช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ ห้องปฏิบัติการด้านวิทยาศาสตร์และภาษาต่างประเทศรวมทั้งบรรยากาศอื่น ๆ ภายในสถาบันการศึกษานั้นก็มีส่วนส่งเสริมให้เขาเกิดความต้องการและสนใจเข้ามาสัมผัสและเรียนรู้กับกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต (Human Life-Cycle)

จากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของมนุษย์ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า มนุษย์มีแรงจูงใจหรือความต้องการที่แตกต่างออกไป และเป็นความต้องการที่ไม่สิ้นสุด ซึ่งหากบุคคลใดมีความปรารถนาอย่างแรงกล้า ก็ย่อมทำให้เกิดความเข้มของแรงจูงใจที่อยากจะกระทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ และสามารถที่จะกระทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้ให้ประสบความสำเร็จได้โดยง่าย ดังนั้นแรงจูงใจในการจะกระทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จนั้นอาจเกิดจากสาเหตุสำคัญคือ จากตัวบุคคลนั้นเอง เกิดจากธรรมชาติความต้องการและจากลักษณะนิสัยของบุคคลนั้น

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

1. ด้านส่วนตัว จากการศึกษาของพันโทเปรมชัย สโรบล พบว่า ความสนใจและการทำความต้องการของผู้อื่นของนักเรียนเตรียมทหารโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ วิจิตร วัฒนสินธ์และคณะ(2519 : 19) พบว่า คนแต่ละคนจะมีความรู้ไม่เท่ากัน เพราะมีความแตกต่างกันในเรื่องของความถนัด ความสามารถพิเศษ ทัศนคติ และบุคลิกภาพ รวิพร นีลดานุวงศ์ พบว่า ความรู้เดิมก่อนเข้ามาศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ และประสบการณ์เดิมที่เคยเรียนมาใช้ทำให้นักศึกษามีความมั่นใจและตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ในสาขาวิชาตามที่ตนเองต้องการ ปราณี รามสูต (2528 : 60) พบว่า นักศึกษาสนใจศึกษาต่อเพราะได้มีการวางเป้าหมายในการศึกษาต่อให้กับตนเองไว้ ซึ่งทำให้มีความพยายามและให้ความสนใจกระทำกิจกรรมที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย

2. ด้านสถาบัน จากการศึกษาของ ประกาย บุตตะมาศ และประชา ฤทธิผล (2536 : 29) พบว่านักศึกษาสมัครเรียนที่วิทยาลัยสารพัดช่างนราธิวาส ในหลักสูตรระยะสั้น เพราะว่าเป็นสถาบันของรัฐบาล เสียค่าใช้จ่ายน้อย ระเบียบวินัยไม่ยุ่งยาก สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

3. ด้านอาชีพ จากการศึกษาของ ประยูรศรี มณีสาร (2532 : 270) พบว่านักศึกษาสนใจในอาชีพจะตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง เพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จด้านอาชีพการงาน การเลือกอาชีพจะเลือกตามสิ่งที่ตนเองถนัด

4. ด้านสังคม จากการศึกษาของรวิพร นีลดานุวงศ์ พบว่านักศึกษามีความสนใจศึกษาหาความรู้ ชอบแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเอง มีความเป็นมิตรผูกพันกับเพื่อน และชอบอยู่รวมกลุ่ม จะเข้ากิจกรรมทุกประเภท ชอบแสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ที่ท้าทายความสามารถ เมื่อสำเร็จการศึกษาจะนำความรู้และประสบการณ์ไปปรับใช้ในการทำงานทำให้รู้สึกว่าเป็นบุคคลที่มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสังคม

5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จากการศึกษาของ ณัฐพร สังขวาสี (2529 : 82) พบว่านักเรียนที่สมัครสอบ สายวิชาพณิชยการในสาขาวิชาบัญชี และสาขาวิชาการตลาด ส่วนใหญ่ บิดา มารดา ประกอบอาชีพค้าขาย เกษตรกรรม และรับราชการ ผลการวิจัยของอุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539: 20 - 22) ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียน หลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อาชีพของผู้ปกครองมีผลต่อการเลือกเรียนของนิสิตกลุ่มวิชาการบัญชี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

การศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อมี ผู้วิจัยไว้ดังนี้

รังรอง สีทองดี (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลการวิจัยพบว่านิสิตมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน ในด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส และอาชีพ แต่นิสิตที่เรียนสาขาวิชาเอกต่างกันมีเหตุจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชัยวัฒน์ ยืนยาว (2539 : อัดสำเนา) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักเรียนหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับประถมศึกษา วิธีทางไกลจังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีแรงจูงใจในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านอาชีพ ด้านสังคม แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าเรียนอยู่ในระดับมาก 10 ข้อแรกเรียงลำดับ ดังนี้ คือ ต้องการพัฒนาตนเองให้มีความรู้สูงขึ้น ต้องการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ต้องการเรียนเพื่อเป็นบันไดไปสู่ความก้าวหน้าในอาชีพที่เรียนเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น ต้องการได้ประกาศนียบัตร ต้องการเรียนเพื่ออ่านออกเขียนได้ ต้องการความมั่นคงในหน้าที่การงาน ต้องการประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงขึ้น เพื่อนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาความสามารถในการทำงานที่ปฏิบัติอยู่

มงคล ค่อยประเสริฐ (2539 : อัดสำเนา) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ (ปอ.) ในจังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แรงจูงใจด้านอื่น ๆ ในด้านการที่นักศึกษาได้รับความเป็นกันเองจากครูประจำกลุ่มและต้องการความก้าวหน้าเป็นแรงจูงใจสูงสุด รองลงมาเป็นแรงจูงใจด้านมุ่งพัฒนาตนเอง แรงจูงใจด้านอาชีพ และแรงจูงใจด้านสังคม ตามลำดับ

สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนต่อสายวิชาบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก คือ องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทางด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้อง งานที่ต้องการรองลงมาได้แก่องค์ประกอบ

ที่เป็นแรงจูงใจทางด้านลักษณะของสถาบันด้านองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทางด้านลักษณะส่วนตัว องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทางด้านลักษณะบุคคลที่เกี่ยวข้องตามลำดับ

สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา ในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อ 4 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนจากผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนรู้ มีแรงจูงใจในระดับมาก นักศึกษาที่เรียนแผนกวิชาต่างกันมีแรงจูงใจต่างกัน นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน และอาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

ทองวรรณ ศิริวรรณ (2543 : อัดสำเนา) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ และการจัดการโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แรงจูงใจด้านส่วนตัวเป็นแรงจูงใจสูงสุด รองลงมาเป็นแรงจูงใจด้านอาชีพและแรงจูงใจด้านสังคมตามลำดับ

ลัดดา หิรัญยวา (2545 : อัดสำเนา) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา) ผลการวิจัย นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โดยรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อมีดังนี้

เมอร์ดอค (มงคล ค่อยประเสริฐ. 2539 : 28 ; อ้างอิงมาจาก Merdock. 1964 : 2351) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน ผลปรากฏว่าในการเลือกอาชีพของนักเรียนส่วนมาก ได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบที่เป็นความสนใจ ความสามารถของตนเอง ประสบการณ์ต่างๆ ที่ให้นักเรียนส่วนมากตัดสินใจได้ดี ได้แก่ การสนทนากับบุคคลที่ประกอบอาชีพนั้นๆ และการอ่านหนังสือ

มอร์สเตน และสมาร์ท (ชัยวัฒน์ ยืนยาว. 2539 อ้างอิงมาจาก Morstain and Smart. 1974 : 85 - 89) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจที่ทำให้ผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกาเข้ามาเรียนในสถานศึกษา พบว่า ผู้ที่มีอายุน้อยมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นสูง เพศชายมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่นสูง และเพศหญิงมาเรียนเพราะต้องการความรู้

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกเรียน คือ ลักษณะของงานและความก้าวหน้า รายได้ ความสนใจ โดยส่วนตัว และความต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ซึ่งจะเป็นแรงจูงใจที่มีความแตกต่างกันไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการบัญชี และการตลาด ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน โดยพิจารณาจากคุณสมบัติสาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครองและรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์ในการให้คำปรึกษา

แนะแนวทางแก่นักศึกษา และเป็นข้อมูลในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียน ผู้วิจัยสร้างกรอบการศึกษา ค้นคว้าขึ้นใหม่ โดยแยกเป็น 5 ด้านคือ

1. แรงจูงใจด้านส่วนตัว
2. แรงจูงใจด้านสถาบัน
3. แรงจูงใจด้านอาชีพ
4. แรงจูงใจด้านสังคม
5. แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการเซตุพน สาขาวิชาการบัญชี 5 ห้อง และสาขาวิชาการตลาด 4 ห้อง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 รวม 432 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง สุ่มอย่างง่ายจากจำนวนห้อง คือ การบัญชี 4 ห้อง จำนวน 181 คน การตลาด 4 ห้อง จำนวน 203 คน รวมทั้งหมด 384 คน ทั้งนี้เป็นไปตามเกณฑ์การกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 205 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าชนิด 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 วิทยาลัยพณิชยการเซตุพน แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ซึ่งจำแนกออกเป็น สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ของนักศึกษา 5 ด้าน คือแรงจูงใจ ด้านส่วนตัว ด้านสถาบัน ด้านอาชีพ ด้านสังคม และด้านบุคคล

คะแนน 4 แทนระดับแรงจูงใจมากที่สุด
คะแนน 3 แทนระดับแรงจูงใจมาก
คะแนน 2 แทนระดับแรงจูงใจน้อย
คะแนน 1 แทนระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ และความต้องการของมนุษย์รวมทั้งแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. สำรวจแรงจูงใจเบื้องต้น ในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่1 ทั้ง 2 สาขาวิชา โดยการสอบถามและสัมภาษณ์นักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3. รวบรวมสาระและเนื้อหาต่าง ๆ ที่ได้จากเอกสาร งานวิจัย การสอบถาม และการสัมภาษณ์เพื่อสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา โดยกำหนดขอบเขต และเนื้อหาให้ครอบคลุมแรงจูงใจที่เป็นจุดมุ่งหมายทั้ง 5 ด้าน

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจพิจารณาข้อความในแบบสอบถามทั้งในด้านเนื้อหา ความเข้าใจ และการใช้ภาษา ให้มีความเที่ยงตรงสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า และนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

7. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน

8. นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) แล้วคัดเลือกแบบสอบถามเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับจากข้อคำถาม 45 ข้อที่คัดเลือกไว้โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) โดยใช้สูตรของ (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ผู้วิจัยขออนุญาตจากอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ทั้ง 2 สาขาวิชา เพื่อขอความร่วมมือให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีการตอบแบบสอบถาม รอรับแบบสอบถาม กลับคืนในวันเดียวกันด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้วิจัยกระทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer) ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. นำแบบสอบถามตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ จำนวน 205 ฉบับคิดเป็นหนึ่งร้อยเปอร์เซ็น

2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนรายข้อตามเกณฑ์มาตราส่วนประมาณค่าที่ตั้งไว้

3. แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีคำนวณหาค่าความถี่และค่าร้อยละจำแนกตาม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

4. แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านสถาบัน ด้านอาชีพ ด้านสังคม และด้านบุคคล ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อคำถามให้เลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้เกณฑ์ประเมินที่พัฒนามาจากเบสต์ (นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล. 2539 : 54; อ้างอิงมาจาก Best. 1981 : 179 -181) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง เป็นระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง เป็นระดับแรงจูงใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง เป็นระดับแรงจูงใจมาก
คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.00 หมายถึง เป็นระดับแรงจูงใจมากที่สุด

5. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ นักศึกษาระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) และระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่า F - test แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One -Way - Analysis of Variance)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. **สถิติพื้นฐาน**

1.1 ร้อยละ

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 65)

$$S = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - \left(\sum x\right)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$\left(\sum x\right)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าความสอดคล้องของข้อความกับคุณลักษณะ ที่ต้องการวัด โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้องของข้อความกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด (บุญเชิด ภิญโญอนันต์พงษ์. 2545 : 95)

$$IOC = \sum R/N$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของระหว่างข้อกระทงความกับสิ่งที่ต้องการวัด

R แทน ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าแน่ใจว่าข้อกระทงความวัดตรงตามที่ต้องการวัดให้ +1

ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อกระทงความวัดตรงตามที่ต้องการวัดให้ 0

ถ้าแน่ใจว่าข้อกระทงความวัดตรงตามที่ต้องการวัดให้ -1

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่า IOC ที่มีค่า 0.5 ขึ้นไปแสดงว่าข้อกระทงความวัดสิ่งต้องการวัด

2.2 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของเครื่องมือวัด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r_{xy}) (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2545 : 84)

$$r_{xy} = \frac{N\sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[N\sum x^2 - (\sum x)^2][N\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

X แทน คะแนนของข้อคำถาม

Y แทน คะแนนผลรวมของข้ออื่น ๆ ที่เหลือทุกข้อ

2.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (∝ - Coefficient) ของครอนบัค (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2545 : 131)

$$\alpha \cdot \frac{K}{K-1}\left[1-\frac{\sum S_i^2}{S_x^2}\right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัด

K แทน จำนวนส่วนย่อยหรือจำนวนข้อคำถามของเครื่องมือวัด

S_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละส่วนย่อยหรือแต่ละข้อ

S_x^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับของเครื่องมือวัด

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 166)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

$\bar{X}_1$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

$\bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 236)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่พิจารณาใน F-distribution

MS_B แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_W แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่ม กรณีที่ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Significant Difference)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{MS_w\,(1/n_1 + 1/n_2)}}$$

เมื่อ $\bar{X}_1$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1

$\bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2

MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

n_1 แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

n_2 แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ และการแปลผลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	=	จำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\overline{X}$	=	ค่าเฉลี่ย
S.D.	=	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	=	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
F	=	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution
df	=	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	=	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	=	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
*	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ผู้วิจัยได้แปลความหมายของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน โดยใช้เกณฑ์การประเมิน แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50 หมายถึง	เป็นระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50 หมายถึง	เป็นระดับแรงจูงใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50 หมายถึง	เป็นระดับแรงจูงใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50 หมายถึง	เป็นระดับแรงจูงใจมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 การศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาโดยรวม และแยกเป็นรายด้าน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาโดยรวม และแยกเป็นรายด้าน จำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

การวิเคราะห์ตอนนี้ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ โดยจำแนกตามตัวแปร สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สาขาวิชา		
การบัญชี	101	49.3
การตลาด	104	50.7
รวม	205	100
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 - 1.99	28	13.7
เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 - 2.99	124	60.5
เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 - 4.00	53	25.9
รวม	205	100
3. อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชาการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	22	10.7
พนักงานบริษัท	138	67.3
ธุรกิจส่วนตัว	32	15.6
เกษตรกร	13	6.3
รวม	205	100
4. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	83	40.5
10,000 - 20,000 บาท	89	43.4
20,001 - 30,000 บาท	23	11.2
30,001 บาทขึ้นไป	10	4.9
รวม	205	100

ผลการวิเคราะห์ตาราง 1 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ เป็นสาขาวิชาการตลาด เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 อาชีพผู้ปกครอง เป็นพนักงานบริษัท และส่วนใหญ่รายได้ของผู้ปกครอง 10,000 – 20,000 บาท ต่อเดือน

ตอนที่ 2 การศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา

2.1 การศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาโดยรวมและแยกเป็นรายด้าน ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจของนักศึกษา โดยรวม และรายด้าน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านส่วนตัว	3.07	0.35	มาก
ด้านสถาบัน	2.75	0.38	มาก
ด้านสังคม	3.07	0.43	มาก
ด้านอาชีพ	2.98	0.42	มาก
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.31	0.51	น้อย
รวม	2.84	0.42	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 2 พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับน้อย

2.2 การศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาของแต่ละด้าน

2.2.1 การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยนำคะแนนแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านส่วนตัว และแยกเป็นรายข้อมาหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปรากฏผลดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ด้านส่วนตัวโดยรวม และ แยกเป็นรายข้อ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านส่วนตัว			
1. เป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถของตนเอง	2.86	0.57	มาก
2. สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาชีพนี้โดยตรง	2.96	0.71	มาก
3. มีความต้องการและสนใจในวิชาชีพนี้	2.91	0.63	มาก
4. ต้องการฝึกทักษะงานอาชีพ	3.09	0.64	มาก
5. ต้องการมีวุฒิทางอาชีพสูงขึ้น	3.48	0.60	มาก
6. ต้องการเรียนต่อเพราะยังหางานทำไม่ได้	2.56	0.95	มาก
7. ต้องการมีความรู้ความสามารถในวิชาอาชีพ	3.32	0.54	มาก
8. ต้องการมีความรู้และทักษะในสาขาวิชาชีพนี้	3.33	0.63	มาก
9. เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับสูง	3.43	0.60	มาก
10. การศึกษาที่วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ	2.75	0.70	มาก
รวม	3.07	0.35	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 3 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านส่วนตัวโดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก

2.2.2 การวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านสถาบัน และแยกเป็นรายข้อ มาหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปรากฏผลดังแสดงใน ตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ด้านสถาบันโดยรวม และ แยกเป็นรายข้อ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านสถาบัน			
1. โอกาสที่จะได้รับคัดเลือกเข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยพณิชยการเชตุพนมีสูง	3.02	0.62	มาก
2. มีความศรัทธาในชื่อเสียงของวิทยาลัยพณิชยการ เชตุพน	2.81	0.66	มาก
3. ช่วงเวลาที่สอบคัดเลือก ไม่ซ้ำกับสถาบันอื่นเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้ามาเลือกเรียนในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน	2.74	0.77	มาก
4. การสมัครสอบคัดเลือกรับผู้จบ ปวช. จากทุกสถาบัน	2.97	0.67	มาก
5. วิทยาลัยพณิชยการเชตุพนมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการศึกษาหาความรู้	2.42	0.71	น้อย
6. วิทยาลัยพณิชยการเชตุพนมีจุดเด่นด้านเทคโนโลยีทางการเรียนการสอน	1.89	0.69	น้อย
7. เป็นสถาบันการศึกษาของรัฐ เสียค่าใช้จ่ายในระดับต่ำ	3.17	072	มาก
8. การเดินทางมาเรียน ณ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพนมีความสะดวก	3.00	0.78	มาก
รวม	2.75	0.38	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 4 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านสถาบันโดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อที่มีแรงจูงใจน้อย คือ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพนมีจุดเด่นด้านเทคโนโลยีทางการเรียนการสอน และ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพนมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการศึกษาหาความรู้

2.2.3 การวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยนำคะแนนแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านสังคม และแยกเป็นรายข้อ มาหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปรากฏผลดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านสังคมโดยรวม และ แยกเป็นรายข้อ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านสังคม			
1. เป็นวิชาชีพที่ได้รับการยกย่องว่าใช้ความรู้ความสามารถสูง	2.96	0.59	มาก
2. ต้องการเป็นนักวิชาการที่มีชื่อเสียงในอนาคต	2.87	0.78	มาก
3. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล	3.04	0.74	มาก
4. ต้องการยกฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	3.15	0.75	มาก
5. การได้รับวุฒิ ปวส. เป็นการยกระดับฐานะของตนเองทางสังคม	3.10	0.69	มาก
6. เป็นวิชาชีพที่ธุรกิจเอกชนและหน่วยงานของรัฐยอมรับ	3.22	0.60	มาก
7. เป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	3.11	0.61	มาก
8. เป็นอาชีพที่มีโอกาสติดต่อกับบุคคลต่างๆ มากมาย	3.11	0.69	มาก
รวม	3.07	0.43	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 5 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านสังคมโดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก

2.2.4 การวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยนำคะแนนแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านอาชีพ และแยกเป็นรายข้อ มาหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปรากฏผลดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านอาชีพโดยรวม และแยกเป็นรายข้อ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านอาชีพ			
1. เป็นอาชีพที่หางานทำได้ง่าย	3.15	0.69	มาก
2. เป็นอาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว	2.98	0.74	มาก
3. สามารถประกอบอาชีพส่วนตัว หรืออาชีพอิสระได้	3.24	0.68	มาก
4. เลือกทำงานในหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนได้	3.07	0.65	มาก
5. สามารถยกระดับตนเองในวิชาชีพนี้	3.00	0.61	มาก
6. เป็นอาชีพที่มีรายได้สูง	2.79	0.73	มาก
7. เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยความสามารถ และเทคนิคต่างๆ	3.07	0.72	มาก
8. เป็นอาชีพที่มีการกำหนดเวลาทำงานได้	2.65	0.68	มาก
9. มีความมั่นคงในอาชีพ	2.78	0.59	มาก
10. เป็นอาชีพที่ไม่มีใครดูถูกและเหยียดหยาม	2.96	0.69	มาก
11. เป็นอาชีพที่สังคมยอมรับและยกย่อง	2.96	0.62	มาก
12. อาชีพนี้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	3.14	0.61	มาก
รวม	2.98	0.42	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 6 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านอาชีพโดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก

2.2.5 การวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยนำคะแนนแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และแยกเป็นรายข้อ มาหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปรากฏผลดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยรวม และแยกเป็นรายข้อ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง			
1. บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้ศึกษาที่วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน	3.08	0.82	มาก
2. เลือกเรียนตามคำแนะนำของญาติพี่น้อง	2.19	0.93	น้อย
3. เลือกเรียนเพราะมองเห็นความก้าวหน้าของบุคคลที่สำเร็จจากวิทยาลัยพณิชยการเชตุพนนี้ไปแล้ว	2.50	0.83	น้อย
4. เลือกเรียนตามการประกอบอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	2.07	0.92	น้อย
5. เรียนเพื่อเป็นแบบอย่างแก่ญาติพี่น้อง	2.17	0.86	น้อย
6. เรียนตามความต้องการของผู้อุปการะทางการเงิน	2.19	1.02	น้อย
7. คณาจารย์แนะนำให้เรียนที่วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน	1.98	0.88	น้อย
รวม	2.31	0.51	น้อย

ผลการวิเคราะห์ตาราง 7 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับน้อย ยกเว้น บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้ศึกษาที่วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน.

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา การวิเคราะห์ตอนนี้ผู้วิจัยได้นำคะแนนแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษามาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย จำแนกตามตัวแปรอิสระ ดังนี้

3.1 การเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาโดยรวม และแยกเป็นรายด้านของนักศึกษาระหว่างนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี และนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด

การวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกันและทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test ทดสอบ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา โดยรวม และแยกเป็นรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	สาขาวิชา				t	P
	การบัญชี N = 101		การตลาด N = 104			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านส่วนตัว	3.03	0.31	3.11	0.38	-1.54	0.124
2. ด้านสถาบัน	2.75	0.37	2.75	0.40	0.02	0.981
3. ด้านสังคม	2.99	0.41	3.15	0.43	-2.68**	0.008
4. ด้านอาชีพ	3.05	0.36	2.92	0.47	2.16*	0.031
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.23	0.37	2.39	0.60	-2.33*	0.020
รวม	2.81	0.24	2.86	0.31	-1.38	0.169

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 8 พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสังคม นักศึกษามีแรงจูใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ด้านอาชีพ นักศึกษามีแรงจูใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ มากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการตลาด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักศึกษามีแรงจูใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ มากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ส่วนแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านอื่น ๆ ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการตลาด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา โดยรวมและแยกเป็นรายด้านระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

การวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกันและทดสอบความแตกต่างโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ปรากฏผลดังแสดงในตางราง 9

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา โดยรวม และแยกเป็นรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัญหาการเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						รวม	
	เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99		เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99		เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านส่วนตัว	2.75	0.80	2.91	0.57	2.79	0.41	2.86	0.57
2. ด้านสถาบัน	3.21	0.63	2.89	0.60	3.23	0.58	3.01	0.62
3. ด้านสังคม	2.75	0.70	2.98	0.63	3.02	0.37	2.95	0.59
4. ด้านอาชีพ	2.71	0.94	3.20	0.66	3.25	0.52	3.14	0.69
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.11	1.10	3.08	0.76	3.08	0.78	3.08	0.82
รวม	2.82	0.36	2.83	0.27	2.86	0.25	2.84	0.28

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 9 พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แรงจูงใจที่มีระดับมาก คือด้านอาชีพ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสถาบัน ด้านสังคม และด้านส่วนตัว ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจระดับมาก คือ เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00, 2.00 – 2.99 และ 1.00 – 1.99 ตามลำดับ

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชั้นสูง (ปวส.) โดยรวม และแยกเป็นรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ANOVA

แรงจูงใจในการเลือกศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
1. ด้านส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	2	0.179	0.089	0.748	0.475
	ภายในกลุ่ม	202	24.158	0.120		
	รวม	204	24.336			
2. ด้านสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.546	0.773	5.490**	0.005
	ภายในกลุ่ม	202	28.437	0.141		
	รวม	204	29.983			
3. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.254	0.127	0.694	0.501
	ภายในกลุ่ม	202	36.972	0.183		
	รวม	204	37.226			
4. ด้านอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.604	0.802	4.714**	0.010
	ภายในกลุ่ม	202	34.376	0.170		
	รวม	204	35.980			
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.097	0.548	2.145	0.120
	ภายในกลุ่ม	202	51.645	0.256		
	รวม	204	52.742			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.050	0.026	0.316	0.729
	ภายในกลุ่ม	202	15.963	0.079		
	รวม	204	16.013			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 10 พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสถาบัน และด้านอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านบุคคลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กรณีที่พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Significant Difference) ปรากฏ ดังตาราง 11 – 12

ตาราง 11 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านสถาบัน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	ค่าเฉลี่ย	เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 $\overline{X}$ = 2.68	เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 $\overline{X}$ = 2.83	เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 $\overline{X}$ = 2.87
ด้านสถาบัน				
เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99	2.68	-	0.15	0.19**
เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99	2.83	-	-	0.04
เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00	2.87	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 11 พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านสถาบัน มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 12 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านอาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	ค่าเฉลี่ย	เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 $\overline{X}$ = 2.78	เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 $\overline{X}$ = 2.99	เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 $\overline{X}$ = 3.07
ด้านอาชีพ				
เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99	2.78		0.21**	0.29**
เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99	2.99	-	-	0.08
เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00	3.07	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 12 พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 และ 3.00 – 4.00 มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านอาชีพ มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

3.2 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา โดยรวมและแยกเป็นรายด้านระหว่างอาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษาต่างกัน

การวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกันและทดสอบความแตกต่างโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ปรากฏผลดังแสดงในตางราง 13

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา โดยรวม และแยกเป็นรายด้าน จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	อาชีพผู้ปกครอง								รวม	
	ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ		พนักงานบริษัท / รับจ้าง		นักธุรกิจ		เกษตรกร			
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
1. ด้านส่วนตัว	2.73	0.46	2.88	0.54	2.90	0.78	2.69	0.48	2.86	0.57
2. ด้านสถาบัน	2.86	0.56	3.07	0.61	3.03	0.65	2.69	0.63	3.02	0.62
3. ด้านสังคม	2.95	0.49	3.00	0.57	2.90	0.73	2.62	0.51	2.96	0.59
4. ด้านอาชีพ	3.14	0.77	3.17	0.71	3.13	0.66	3.00	0.41	3.15	0.69
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.18	0.59	3.07	0.86	2.97	0.86	3.31	0.48	3.08	0.82
รวม	2.86	0.32	2.84	0.26	2.84	0.34	2.81	0.27	2.84	0.28

ผลการวิเคราะห์ตาราง 13 พบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ จำแนกตามอาชีพผู้ปกครองโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอาชีพ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสถาบัน ด้านสังคมและด้านส่วนตัว มีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท/รับจ้าง นักธุรกิจ เกษตรกร ตามลำดับ

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชั้นสูง (ปวส.) โดยรวม และแยกเป็นรายด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แรงจูงใจในการเลือกศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
1. ด้านส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	3	0.361	0.121	0.010	0.389
	ภายในกลุ่ม	201	23.975	0.119		
	รวม	204	24.336			
2. ด้านสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.534	0.178	1.214	0.306
	ภายในกลุ่ม	201	29.449	0.147		
	รวม	204	29.983			
3. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.438	0.146	0.798	0.496
	ภายในกลุ่ม	201	36.788	0.183		
	รวม	204	37.226			
4. ด้านอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.228	0.076	0.427	0.734
	ภายในกลุ่ม	201	35.752	0.178		
	รวม	204	35.980			
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	3	1.248	0.416	1.624	0.185
	ภายในกลุ่ม	201	51.494	0.256		
	รวม	204	52.742			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.024	0.008	0.102	0.959
	ภายในกลุ่ม	201	15.989	0.080		
	รวม	204	16.013			

ผลการวิเคราะห์ตาราง 14 พบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา โดยรวมและแยกเป็นรายด้านระหว่างนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน

การวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกันและทดสอบความแตกต่างโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ปรากฏผลดังแสดงในตางราง 15

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา โดยรวม และแยกเป็นรายด้าน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน								รวม	
	ต่ำกว่า 10,000 บาท		10,000 - 20,000 บาท		20,001 - 30,000 บาท		30,001 บาทขึ้นไป			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านส่วนตัว	2.83	0.54	2.76	0.58	3.04	0.47	3.50	0.53	2.86	0.57
2. ด้านสถาบัน	3.03	0.67	2.98	0.52	3.09	0.73	3.10	0.74	3.02	0.62
3. ด้านสังคม	2.89	0.47	3.01	0.65	2.91	0.73	3.10	0.57	2.96	0.59
4. ด้านอาชีพ	3.07	0.66	3.20	0.71	3.13	0.63	3.30	0.95	3.15	0.69
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.06	0.85	3.10	0.85	3.17	0.58	2.90	0.74	3.08	0.82
รวม	2.83	0.26	2.81	0.26	2.83	0.31	3.08	0.42	2.84	0.28

ผลการวิเคราะห์ตาราง 15 พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอาชีพ ด้านบุคคล ด้านสถาบัน ด้านสังคม และด้านส่วนตัว อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป ต่ำกว่า 10,000 บาท 20,001 – 30,000 บาท และ 10,000 – 20,000 บาท

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชั้นสูง (ปวส.) โดยรวม และแยกเป็นรายด้าน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

แรงจูงใจในการเลือกศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	3	2.808	0.936	8.738**	0.000
	ภายในกลุ่ม	201	21.529	0.107		
	รวม	204	24.336			
2. ด้านสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.456	0.152	1.034	0.379
	ภายในกลุ่ม	201	29.527	0.147		
	รวม	204	29.983			
3. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.538	0.179	0.982	0.402
	ภายในกลุ่ม	201	36.689	0.183		
	รวม	204	37.226			
4. ด้านอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.777	0.259	1.478	0.222
	ภายในกลุ่ม	201	35.203	0.175		
	รวม	204	35.980			
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	3	2.430	0.810	3.237*	0.023
	ภายในกลุ่ม	201	50.312	0.250		
	รวม	204	52.742			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.638	0.213	2.779*	0.042
	ภายในกลุ่ม	201	15.375	0.077		
	รวม	204	16.013			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 16 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กรณีที่พบว่านักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Significant Difference) ปรากฏ ดังตาราง 17 – 19

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้านส่วนตัว จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	ค่าเฉลี่ย	10,000 – 20,000 บาท $\bar{X}$ = 3.03	ต่ำกว่า 10,000 บาท $\bar{X}$ = 3.04	20,001 – 30,000 บาท $\bar{X}$ = 3.09	30,001 บาทขึ้นไป $\bar{X}$ = 3.58
ด้านส่วนตัว					
20,001 – 30,000 บาท	3.03	-	0.01	0.06	0.55**
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.04	-	-	0.05	0.54**
10,000 – 20,000 บาท	3.09	-	-	-	0.49**
30,001 บาท ขึ้นไป	3.58	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 17 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไปมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านส่วนตัว มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000 – 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านส่วนตัวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	ค่าเฉลี่ย	10,000 – 20,000 บาท $\bar{X}$ = 2.19	ต่ำกว่า 10,000 บาท $\bar{X}$ = 2.38	20,001 – 30,000 บาท $\bar{X}$ = 2.40	30,001 บาท ขึ้นไป $\bar{X}$ = 2.56
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง					
10,000 – 20,000 บาท	2.19	-	0.19*	0.21	0.37
ต่ำกว่า 10,000 บาท	2.38	-	-	0.02	0.18
20,001 – 30,000 บาท	2.40	-	-	-	0.16
30,001 บาท ขึ้นไป	2.56	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 18 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 19 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	10,000 – 20,000 บาท $\bar{X}$ = 2.82	ต่ำกว่า 10,000 บาท $\bar{X}$ = 2.83	20,001 – 30,000 บาท $\bar{X}$ = 2.83	30,001 บาทขึ้นไป $\bar{X}$ = 3.08
โดยรวมทุกด้าน					
10,000 – 20,000 บาท	2.82	-	0.01*	0.01*	0.26*
ต่ำกว่า 10,000 บาท	2.83	-	-	-	0.25
20,001 – 30,000 บาท	2.83	-	-	-	0.25
30,001 บาทขึ้นไป	3.08	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 19 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท 20,001 - 30,000 บาท 30,001 บาทขึ้นไป มีแรงจูงในการศึกษาต่อ โดยรวมทุกด้าน มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5
สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายสำคัญ เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน จำแนกตามสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ใน 5 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน จำแนกตาม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ใช้เป็นข้อมูลในการให้คำปรึกษา และให้การแนะนำแก่นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการเลือกศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

2. ใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแนวทางในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อ ในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

3. ใช้เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนได้พิจารณาแนวทางในการเพิ่มแรงจูงใจของนักศึกษามากขึ้น อันจะเป็นผลให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ และสามารถออกไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 วิทยาลัยพณิชยการเชตุพนจาก 2 สาขาวิชา คือ การบัญชี 5 ห้อง การตลาด 4 ห้อง จำนวน 432 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน สุ่มอย่างง่ายจากจำนวนห้อง คือ การบัญชี 4 ห้อง จำนวน 181 คน การตลาด 4 ห้อง จำนวน 203 คน รวม 384 คน ทั้งนี้เป็นไปตามเกณฑ์การกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 205 คน

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

2. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน จำนวน 205 ฉบับ ซึ่งได้รับคืนมา 205 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ลักษณะคำถามปลายปิด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านส่วนตัว ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ของลิเคิร์ท (Likert) รวม 45 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS/PC$^+$ (Statistical Package the Social Sciences / Personal Computer Plus)

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ด้วยค่าเฉลี่ยของคะแนนโดยใช้เกณฑ์ประเมินค่า โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	เป็นระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	เป็นระดับแรงจูงใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	เป็นระดับแรงจูงใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.51 - 4.00	หมายถึง	เป็นระดับแรงจูงใจมากที่สุด

3. เปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่าที (t – test) และระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Significant Difference)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้า สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการคำนวณหาจำนวน และร้อยละ สรุปผลดังนี้

พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ เป็นสาขาวิชาการตลาด เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 อาชีพผู้ปกครองเป็นพนักงานบริษัท และส่วนใหญ่รายได้ของผู้ปกครอง 10,000 – 20,000 บาท ต่อเดือน

2. ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

2.1 ด้านส่วนตัว พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านส่วนตัวโดยรวม และ รายข้ออยู่ในระดับมาก

2.2 ด้านสถาบัน พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านสถาบันโดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อที่มีแรงจูงใจน้อย คือ วิทยาลัยพณิชยการเซตุพนมีจุดเด่นด้านเทคโนโลยีทางการเรียนการสอน และ วิทยาลัยพณิชยการเซตุพนมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการศึกษาหาความรู้

2.3 ด้านสังคม พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านสังคมโดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก

2.4 ด้านอาชีพ พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านอาชีพโดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก

2.5 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับน้อย ยกเว้น บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้ศึกษาที่วิทยาลัยพณิชยการเซตุพน

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ด้านส่วนตัว ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านอาชีพ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง รายด้านและโดยรวมทุกด้าน จำแนกตาม สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ปรากฏผล ดังนี้

3.1 นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี และนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสังคมมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านอาชีพมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านส่วนตัว และด้านสถาบัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านสังคม น้อยกว่านักศึกษาสาขาวิชาการตลาด นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านอาชีพมากกว่านักศึกษา

สาขาวิชาการตลาดนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องน้อยว่านักศึกษาสาขาวิชาการตลาด

3.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสถาบัน และด้านอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านบุคคลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กรณีที่พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Significant Difference)

นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านสถาบัน มากกว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 และ 3.00 – 4.00 มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านอาชีพมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

3.3 นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นักศึกษาที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กรณีที่พบว่านักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Significant Difference)

นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไปมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านส่วนตัวมากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000 – 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านส่วนตัวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท 20,001 - 30,000 บาท 30,001 บาทขึ้นไป มีแรงจูงในการศึกษาต่อ โดยรวมทุกด้าน มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 –

20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากผลการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากในสภาพปัจจุบันการศึกษาต่อนั้นถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งในการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อยังสถาบันการศึกษานั้น ต้องมีองค์ประกอบมากมายในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ไม่ว่าจะเป็นความคิดเห็นของบิดามารดา คณาจารย์ ญาติพี่น้อง เพื่อน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นแรงจูงใจด้านบุคคลในการเลือกศึกษาต่อยังสถาบันการศึกษาแห่งใดแห่งหนึ่งนั้น ซึ่งวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นสถานศึกษาแห่งหนึ่งที่ได้รับความไว้วางใจจากนักศึกษา และผู้ปกครองในการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ซึ่งวิทยาลัยเป็นสถาบันที่มุ่งเน้นการศึกษาทางด้านอาชีพเพื่อผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพสู่สังคม และประเทศชาติ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้น่าจะมีผลกระทบต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา จากผลการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน พบว่าด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับน้อย

สรุปได้ว่าด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีแรงจงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความรู้ ความเข้าใจเชิงสติปัญญา มีความเป็นตัวของตัวเอง มีการยอมรับตนเอง และผู้อื่น มีความเป็นเหตุเป็นผล มีการยืดหยุ่นและสร้างสรรค์ มีความสามารถในการเรียนรู้อย่างดี มีความสามารถที่จะแสดงปฏิกริยาตอบโต้ในเชิงบวกต่อการเปลี่ยนแปลง แนวความคิดเรื่องเรียนก็เช่นกัน ที่นักศึกษาตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเองโดยพิจารณาถึงความสำเร็จในการประกอบอาชีพ หรือเห็นความสำเร็จของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ผู้ประกอบธุรกิจ จึงเกิดการเรียนรู้และเลือกที่จะตัดสินใจในการศึกษาต่อด้วยตนเอง ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของลัดดา หิรัญยวา (2545 : 70 - 71) ซึ่งได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งผลวิจัย พบว่า ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ด้านส่วนตัว ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ที่มีสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน พบว่า

2.1 นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

จากการที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ในปัจจุบันนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชีและสาขาวิชาการตลาดมีความเท่าเทียมกันมากในด้านส่วนตัว ด้านสถาบัน และแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ

ความแตกต่างระหว่างสาขาวิชาในการเลือกศึกษาต่อน้อยลง จึงส่งผลให้แรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงในการศึกษาต่อโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

และการศึกษาค้นคว้าพบว่า ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงศ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : บทคัดย่อ) เรื่ององค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สายวิชาบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับ ปวช.) มีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สายวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านสถาบัน และด้านอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.3 นักศึกษาที่ผู้ปกครองอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

จากการที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งนักศึกษาส่วนมากมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ถือได้ว่ามีวุฒิภาวะเป็นผู้ใหญ่การตัดสินใจ ในการเลือกศึกษาต่อนั้นจึงมีเหตุและผลมากยิ่งขึ้น

และการศึกษาค้นคว้าพบว่า ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงศ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : บทคัดย่อ) เรื่ององค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สายวิชาบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ประกอบอาชีพต่างกัน มีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดา หิรัญยวา (2545 : 72 – 73) เรื่องแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน คือ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ เกษตรกร ธุรกิจส่วนตัว พนักงานบริษัท อื่น ๆ มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนด้านส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามที่สมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีแรงจูงในการศึกษาต่อ โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 – 20,000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ โดยรวมทุกด้าน มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีแรงจูงในการศึกษาต่อ โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001

บาท ขึ้นไป มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ โดยรวมทุกด้าน มากกว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีแรงจูงในการศึกษาต่อ โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ โดยรวมทุกด้าน มากกว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และการศึกษาค้นคว้าพบว่า ไม่สอดคล้องกับงานวิจัย ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดา หิรัญยวา (2545 : 73) เรื่องแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาที่รายได้ของผู้ปกครองต่างกัน คือ มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านส่วนตัวโดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก ดังนั้นการจัดการศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพนนอกจากจะ มุ่งเน้นในเนื้อหาวิชาที่เปิดสอนทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ ให้ทันสมัยสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในปัจจุบัน ควรมุ่งเน้นด้านส่วนตัว เพื่อให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองตามความสามารถของนักศึกษาเอง เพื่อพัฒนาสติปัญญาในการเรียนรู้ ซึ่งนักศึกษาที่ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จะมีความเป็นตัวของตัวเองในการตัดสินใจ และแนวความคิดเรื่องการเรียนเช่นกัน บุคคลที่เรียนในระดับนี้มักจะตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเองโดยที่บุคคลอื่น ๆ จะเข้ามามีอิทธิพลน้อยมาก

2. ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านสถาบัน โดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อที่มีแรงจูงใจน้อย คือ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพนมีจุดเด่นด้านเทคโนโลยีทางการเรียนการสอน และ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพนมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการศึกษาหาความรู้ ดังนั้นการจัดการศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพนนอกจากจะมุ่งเน้นในเนื้อหาวิชาที่เปิดสอนทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติแล้ว ทันสมัยและสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในปัจจุบัน ควรมุ่งเน้นด้านสถาบัน เพื่อให้นักศึกษามีความสนใจในสถาบันสถานศึกษาแห่งนี้เพิ่มยิ่งขึ้น และเป็นการจูงใจให้นักศึกษาสนใจในการเลือกศึกษาต่อยังวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ข้อที่มีแรงจูงใจในระดับน้อย คือ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพนมีจุดเด่นด้านเทคโนโลยีทางการเรียน การสอน จากผลการวิจัยวิทยาลัยควรให้ความสำคัญทางด้านนี้ การศึกษาในยุคปัจจุบันนั้นต้องมุ่งเน้นทางด้านเทคโนโลยีควบคู่กับการเรียนการสอน เนื่องจากในปัจจุบันผู้ที่สามารถรู้ข่าวสารข้อมูลที่รวดเร็วกว่านั้นย่อมได้เปรียบคู่แข่งขัน ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักในการทำธุรกิจ หรือประกอบอาชีพต่าง ๆ อย่างมาก ดั้งนั้นวิทยาลัยควรมีการปรับปรุง และพัฒนา อุปกรณ์ และการเรียนการสอน ให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน

3. ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านสังคม โดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก ดังนั้นการจัดการศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพนนอกจากจะมุ่งเน้นในเนื้อหาวิชาที่เปิดสอนทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ ให้ทันสมัยสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในปัจจุบันแล้ว ควรมุ่งเน้นด้านสังคม เพื่อส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีของนักศึกษาให้มีความเป็นมิตรผูกพันกับเพื่อนและสามารถเข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทในสถาบัน และได้เข้าร่วมกิจกรรมทางการศึกษานอกจากจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมแล้ว ยังได้แสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ที่ท้าทายความสามารถ และเมื่อสำเร็จการศึกษา นักศึกษาสามารถนำความรู้

และประสบการณ์ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน การทำงาน ทำให้รู้สึกว่าเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีคุณค่า และเป็นที่ยอมรับของสังคม

4. ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านอาชีพ โดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก ดังนั้นการจัดการศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพนนอกจากจะมุ่งเน้นในเนื้อหาวิชาที่เปิดสอนทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ ให้ทันสมัยสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในปัจจุบัน ควรมุ่งเน้นด้านอาชีพ โดยเฉพาะทักษะ ความชำนาญทางวิชาชีพ ควรให้นักศึกษามีการพัฒนา และฝึกทักษะโดยการให้ปฏิบัติจริง เพื่อให้นักศึกษาเกิดความชำนาญทั้งในภาคทฤษฎี และปฏิบัติ ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมการทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษาให้เป็นผู้มีบุคลิกภาพเฉพาะตัวมีความคล่องแคล่วเป็นผู้มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี มีความกระตือรือร้นตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา และหากนักศึกษาได้รับการฝึกฝนหรือได้รับประสบการณ์จากสิ่งนั้นในช่วงเวลาที่เหมาะสมทำให้นักศึกษาสามารถที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

5. ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับน้อย ยกเว้น บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้ศึกษาที่วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ดังนั้นการจัดการศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพนนอกจากจะมุ่งเน้นในเนื้อหาวิชาที่เปิดสอนทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ ให้ทันสมัยสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในปัจจุบัน ควรมุ่งเน้นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการจัดการเรียนการสอนทุกระดับชั้นควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรเลือกเนื้อหา กิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษา และควรเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำแนวทางที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการทางความคิดเกิดการเรียนรู้ และเชื่อมโยงความคิดอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดองค์ความรู้จริงในสิ่งที่ปฏิบัติเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยแรงจูงในในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาอื่น ๆ เช่น สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาธุรกิจโรงแรม สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก

2. ควรมีการศึกษาวิจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านการเรียนเพื่อรู้ ด้านเศรษฐกิจ ด้านความถนัด เป็นต้น และควรมีการศึกษาตัวแปรอิสระอื่น ๆ เช่น เพศ ภาคการเรียน สถานภาพของบิดามารดา

3. ควรมีการวิจัยติดตามผลของนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เพื่อนำข้อเสนอแนะ และข้อมูลต่าง ๆ เป็นแนวทางในการนำมาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร วิธีการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ*. กระทรวงศึกษาธิการ.

กันตยา เพิ่มผล. (2541) *การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน*. กรุงเทพฯ : ฝ่ายเอกสารและตำรา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541) *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.

ชัยวัฒน์ ยืนยาว. (2539). *แรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญระดับประถมศึกษา วิธีเรียนทางไกล จังหวัดสมุทรปราการ*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ถวิล เกื้อกูลวงศ์. (2528) *การจูงใจเพื่อผลงาน*. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปกร วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์. ถ่ายเอกสาร.

ทองวรรณ ศิริวรรณ. (2543). *แรงจูงใจในการเลือกเรียน หลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. (2541). *สังคมศาสตร์พื้นฐานการศึกษา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มงคล ค่อยประเสริฐ. (2539). *แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตร อาชีพ(ปอ.) ในจังหวัดอุทัยธานี*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

โยธิน ศันสนยุทธ. (2531). *จิตวิทยา*. โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการคณะครุศาสตร์ กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รังรอง สีทองดี. (2535). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

ลัดดา หิรัญยวา. (2545). แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

สมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. (2541) *หนังสือรายงานประจำปีประชุมสัมมนา ณ โรงแรมพัทยาปาร์ค จังหวัดชลบุรี 6 - 8 ตุลาคม 2541*.

สิปนนท์ เกตุทัต. (2538). *ทิศทางการพัฒนาในช่วงแผน 8*. เอกสารประกอบการบรรยายพิเศษ. กรุงเทพฯ.

สมชัย เจนจตุรงค์. (2542). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

สมพงษ์ เกษมสิน. (2523). *หลักการบริหาร.* พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สมพงษ์ จิตจรัลอำพันธ์. (2540). *องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สำอางค์ งามวิชา. (2541). *การวิจัยธุรกิจศึกษา.* กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2544). *จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่.* กรุงเทพฯ : ธีระป้อมวรรณกรรม.

อภิกัญ บุญศักดิ์เสรี. (2535). *อิสรภาพการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรระยะสั้น ตามความคิดเห็นของนักศึกษา รุ่นที่ 40 วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ.* รายงานผลการวิเคราะห์. สมุทรปราการ : วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ.

อารี พันธ์มณี. (2542). *จิตวิทยาการเรียนการสอน.* กรุงเทพฯ : บริษัทเลิฟแอนด์เพรส จำกัด.

Herzberg, Frederick. (1959). *The Motivation to Work.:* New York : John Willey and Sons, Inc.

Hilgard, Ernest R. (1962). *Introduction to Psychology.* (3 rd.ed.) New York : Hartcout, Brace and World, Inc.

Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personalily.* (2 nd.ed.) New York : Harper&Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความและกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ( ) ที่ตรงกับความเป็นจริง

1.. สาขาวิชาที่เรียน

( ) 1.1 การบัญชี

( ) 1.2 การตลาด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 3)

( ) 2.1 1.00 - 1.99 (ต่ำ)

( ) 2.2 2.00 - 2.99 (ปานกลาง)

( ) 2.3 3.00 - 4.00 (สูง)

3. อาชีพผู้ปกครอง

( ) 3.1 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

( ) 3.2 พนักงานบริษัท/รับจ้าง

( ) 3.3 นักธุรกิจ

( ) 3.4 เกษตรกร

4. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

( ) 4.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท

( ) 4.2 10,001 - 20,000 บาท

( ) 4.3 20,001 - 30,000 บาท

( ) 4.4 30,001 บาทขึ้นไป

ได้รับความเห็นชอบจากกรมอาชีวศึกษา
25 ก.ค. 46

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องที่ตรงกับระดับแรงจูงใจของนักศึกษา

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	ระดับแรงจูงใจ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านส่วนตัว				
1 เป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถของตนเอง				
2 สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาชีพนี้โดยตรง				
3 มีความต้องการและสนใจในวิชาชีพนี้				
4 ต้องการฝึกทักษะงานอาชีพ				
5 ต้องการมีวุฒิทางอาชีพสูงขึ้น				
6 ต้องการเรียนต่อเพราะยังหางานทำไม่ได้				
7 ต้องการมีความรู้ความสามารถในวิชาอาชีพ				
8 ต้องการมีความรู้และทักษะในสาขาวิชาชีพนี้				
9 เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับสูง				
10 การศึกษาที่วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ				
ด้านสถาบัน				
11 โอกาสที่จะได้รับคัดเลือกเข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยพณิชยการเชตุพนมีสูง				
12 มีความศรัทธาในชื่อเสียงของวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน				
13 ช่วงเวลาที่สอบคัดเลือก, ไม่ซ้ำกับสถาบันอื่นเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้ามาเลือกเรียนในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน				
14 การสมัครสอบคัดเลือกรับผู้จบ ปวช. จากทุกสถาบัน				

ได้รับความเห็นชอบจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
วันที่ 24 ก.ค. 2556
ผู้ตรวจสอบ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	ระดับแรงจูงใจ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
15 วิทยาลัยพณิชยการเชตุพนมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการศึกษาหาความรู้				
16 วิทยาลัยพณิชยการเชตุพนมีจุดเด่นด้านเทคโนโลยีทางการเรียนการสอน				
17 เป็นสถาบันการศึกษาของรัฐ เสียค่าใช้จ่ายในระดับต่ำ				
18 การเดินทางมาเรียน ณ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพนมีความสะดวก				
ด้านสังคม				
19 เป็นวิชาชีพที่ได้รับการยกย่องว่าใช้ความรู้ความสามารถสูง				
20 ต้องการเป็นนักวิชาการที่มีชื่อเสียงในอนาคต				
21 ต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล				
22 ต้องการยกฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว				
23 การได้รับวุฒิ ปวส. เป็นการยกระดับฐานะของตนเองทางสังคม				
24 เป็นวิชาชีพที่ธุรกิจเอกชนและหน่วยงานของรัฐยอมรับ				
25 เป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน				
26 เป็นอาชีพที่มีโอกาสติดต่อกับบุคคลต่างๆ มากมาย				
ด้านอาชีพ				
27 เป็นอาชีพที่หางานทำได้ง่าย				
28 เป็นอาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว				
29 สามารถประกอบอาชีพส่วนตัว หรืออาชีพอิสระได้				
30 เลือกทำงานในหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนได้				
31 สามารถยกระดับตนเองในวิชาชีพนี้				
32 เป็นอาชีพที่มีรายได้สูง				
33 เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยความสามารถและเทคนิคต่างๆ				

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ		ระดับแรงจูงใจ			
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
34	เป็นอาชีพที่มีการกำหนดเวลาทำงานได้				
35	มีความมั่นคงในอาชีพ				
36	เป็นอาชีพที่ไม่มีใครดูถูกและเหยียดหยาม				
37	เป็นอาชีพที่สังคมยอมรับและยกย่อง				
38	อาชีพนี้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน				
ด้านบุคคล					
39	บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้ศึกษาที่วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน				
40	เลือกเรียนตามคำแนะนำของญาติพี่น้อง				
41	เลือกเรียนเพราะมองเห็นความก้าวหน้าของบุคคลที่สำเร็จจากวิทยาลัยพณิชยการเชตุพนนี้ไปแล้ว				
42	เลือกเรียนตามการประกอบอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง				
43	เรียนเพื่อเป็นแบบอย่างแก่ญาติพี่น้อง				
44	ความสำเร็จของบุคคลในวิชาชีพนี้ป็นแรงจูงใจให้เลือกเรียน				
45	คณาจารย์แนะนำให้เรียนที่วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน				

ขอขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม

กรจงกล ต่วนเอี่ยม

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเอกธุรกิจศึกษา

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

อาจารย์สิฏฐากร ซูทรัพย์	อาจารย์ประจำภาคบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง	อาจารย์ประจำภาคบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ณัฐยา ประดิษฐสุวรรณ	อาจารย์ประจำภาคบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ 0706 **วันที่** 23 มกราคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวกรจงกล ต่วนเอี่ยม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์สิฎฐากร ชูทรัพย์ อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง และ อาจารย์ณัฐยา ประดิษฐสุวรรณ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวกรจงกล ต่วนเอี่ยม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาภรณ์ หะวานนท์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการกรม
กรมอาชีวศึกษา
ฝ. เลขที่ 1393/47
รับที่ 18 ก.ค. 46 เวลา

ที่ ทม 1012/1643

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 กุมภาพันธ์ 2546

822
25 ก.พ. 46

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวกรจงกล ต่วนเอี่ยม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ สาขาวิชาการบัญชี และการตลาด จำนวน 205 คน ตอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกรจงกล ต่วนเอี่ยม ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาภรณ์ หะวานนท์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618
โทรสาร. 02-258-4119

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 02-4270045 มือถือ 01-9295223

ที่ ศธ 0911/ 925

กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒๔ กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง อนุญาตให้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ทม 1012/1843 ลงวันที่ 19 กุมภาพันธ์2546

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า นางสาวกรจงกล ต่วนเอี่ยม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความประสงค์จะเก็บข้อมูลในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา รวม 1 แห่ง เพื่อทำสารนิพนธ์ เรื่อง "แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของวิทยาลัยพณิชยการเซตุพน" รายละเอียดทราบแล้ว นั้น

กรมอาชีวศึกษา พิจารณาแล้วอนุญาตให้ นางสาวกรจงกล ต่วนเอี่ยม ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 1 แห่ง ได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อกำกับที่มุมบนด้านขวาของทุกแผ่น เพื่อเป็นต้นแบบในการเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาจัดส่งผลงานการทำสารนิพนธ์ให้กรมอาชีวศึกษาทราบในโอกาสต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางวราพรรณ น้อยสุวรรณ)
ศึกษานิเทศก์ 9 ทำหน้าที่
หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

หน่วยศึกษานิเทศก์
โทร. 0-2281-5555 ต่อ 1802

วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน
รับที่ 0683 หน้า 1/1
วันที่ 3 มิถุนายน 46
เวลา 13.00

ที่ ศธ 0911/926

กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

18 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 205 ชุด

ด้วย นางสาวกรจงกล ต่วนเอี่ยม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำสารนิพนธ์ เรื่อง "แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน" มีความประสงค์จะขอเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ สาขาวิชาการบัญชี และการตลาด ในสถานศึกษาของท่าน

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นางสาวกรจงกล ต่วนเอี่ยม แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลได้ สำหรับการตอบแบบสอบถามขอให้ตอบชุดที่มีตราประทับเท่านั้น และเมื่อดำเนินการเสร็จแล้วขอให้ส่งแบบสอบถามคืนบุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

เสนอ ผู้อำนวยการ

1 เพื่อโปรดทราบ

2 ...

3 ...

4 ...

ขอแสดงความนับถือ

(นางวราพรรณ น้อยสุวรรณ)
ศึกษานิเทศก์ 9 ทำหน้าที่
หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

หน่วยศึกษานิเทศก์
โทร. 0-2281-5555 ต่อ 1802

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวกรจงกล ต่วนเอี่ยม
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	597 /10 ถ.พรานนก แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10200
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน กรมอาชีวศึกษา 314 หมู่ 8 ถ.ประชาอุทิศ แขวงราษฎร์บูรณะ เขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร 10140

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2516	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กลุ่มวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2519	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2521	ประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยม วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน
พ.ศ.2522	บริหารธุรกิจบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนาท
พ.ศ.2546	การศึกษามหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ